

E22N037

Repetitiones Domini

Repetitio.super probemio decretalium.
Repetitio.c. In nostra de rescriptis:
Repetitio.c. Mandatum de rescriptis.
Repetitio.c. ab excommunicato de rescriptis.
Repetitio.c. super eo. de electione.
Repetitio.c. cum in iure de electione.
Repetitio Rubrice de ordi. cogniti.
Repetitio.c. cum intellectim' de ordi. cogniti.
Repetitio.c. super spoliatione de ordi. cogniti.
Repetitio.c. cum dilectus. de causa poss. et pprietatis.
Repetitio.c. post cessionem de probationibus.
Repetitio.c. dilectorum de testibus cogendis.

Joannis Calderini

Repetitio.c. vestra de coha. cleri. et mulierum. fol. 25.
Repetitio.c. cu nostris de concessione prebende.
Repetitio.c. postulastis de concessione prebende.
Repetitio.c. si quis presbyterorum. de reb' ecclesie no alie.
Repetitio.c. propter eius de donationibus.
Repetitio.c. de illis de rapto zibus.
Repetitio.c. nauiganti de ysuris.
C Baspar.calderinus.
Repetitio luper.c. Postulasti de peni. et remis.
Repetitio Alexandri de antilla super.c. tibi qui de rescriptis in.vi.
Repetitio Francisci zabarella.c. vt aiay de constitut'. li. vi.

Goniacobus scotus vtriusq; iuris doctor lectorib; salutē

p Zerosq; sepe viros animaduerti: ardenter iuris professores adeo luculentter vtriusq; iuris enigmata interpretatos fuisse. vt eorum sublime ingenii & lacteum scientiam non in his mundi partibus comparatam: in quibus humanum intellectum similem esse oculo noctue ad sole: Aristotiles attestatur: sed in parnaso aonique fonte concessam. sum arbitratus: Nemine tam fateor hactenus lectitasse: qui fundamentalius Joane Laldino: potificiam saltim fuerit interpretatus sapientiam. O quicunq; ad veritatis cognitionem: qua nullus: teste Lactatio in principio: suauior animi cibus: descendere apprime delectari: opus istud summo studio diligentiq; auctoris lucubratione elatum ardenter suscipe: suscepimusque amplectere: amplexumq; inter vlnas souendum: & die noctiug; perlengendum perscrutare sepius enim visum prestans redolebit & dulcius degustabitur. Hic enim non Romulum & Remulum non reges quinq;: non imperatores romanos: non fabios: non fabrios: non Eurius: non Metellos: non Latones: non Camilos: non Scipiones vt Eneas inveneris scuto conspergit. Hic profundissimas presertim canonum difficultates adeo reseratas & lucidas auctor erumpit: vt postposita alioz librorum revolutione lector hinc clarissimus emergat. Sunt inquam auctoris opiniones adeo sancte irrefragabiles & stabilitate: vt non minus omnes laudent & obseruent q; si ab illo septem sapientum grecie principi prolate fuissent: qui testante Aristotle. 2. li. politioru leges compositas atheniensibus dedit summi ponderis auctoritatis & temperantie: & alibi in. 2. li. inquit Justinus q; tanto cu tēperamento leges dedit vt parem gratiam a senatu & plebe contraheret q; q; plebs & senatus in summa prius dissentione fuissent: vnde de eodem suavi eloquio Valerius verba facit: si illis legib; athenienses vni fuissent sempiternum fuissent habituri imperium. Non insuper minorē vim ac potestate: hñt eiusdē auctoris dcā & sententie: q; apud Lacedemones olim summi philosophi ac principis leges habuerunt: qui vt inquit de ingratis Valerius sanctissimas & obseruandas lacedemonijs leges dedit amandas quidez ac excollendas plurimū. Mortor itaq; te lector vt hunc auctorem qui ceteros antecellit habeas legas & ingiter studeas cuius suavis degustatio quanta sit non verbis exprimi sed experientia & studio comprehendendi & cognosci pot. Hic tandem veritas nō quotidiano & celeri legēdi cursu: sed diligēti. vt repetentiū moris est lucubratioē cādescit. Hic postremo est ois legū & canonū thesaurus nusq; iocundio caractere alicubi realiter impressus &c.

Dirí.

Prohemium

Prohemii Jo. Calderini super decretalibus.

Cincipiunt Repetitiones quedā sollemnes excellentissimi
midotoris dñi Jo. Calderini et primo super p̄hemio
decretalium.

Con Christi nomine, et gloriose Marie virginis matris eius
et Beati Joannis apostoli et euangeliste et totius curie ce-
lestis amen.

Qlet dīci q̄ tria sūt principia, liter circa libroꝝ evidentiā per scrutandā. videlicet quot & que sunt cause. Quis libri titulus, & cui parti p̄bie supponatur. De primo dicunt quidam duas esse causas, l. essendi & fiendi. Sub prima ponunt materiales & formales, s. q. 2. q̄ nō de p̄le. di. 2. q̄ corp⁹ & c. panis & di. 4. i. synodo. j. de cele. mī. i quadā de baptis. vt nō apponēs. Sub secunda efficitē & finale. 23. q. 5. de occidēdis & c. nō fruſtra. j. tī. i. c. i. q̄. vna & se. vnde vere loquēdo sunt quattuoꝝ. De causa materiali huius libri & vtriusqꝫ iuris scientie diuersorū sententie sunt diuerſe. Glosator noster dicit q̄ materia in hoc opere sunt constitutiōes ipse & decretales eplē sub singulis titulis colloca te. Dic. d. z. p. m. q̄ si glo. itelligeret q̄ ipa collocatio dicitur esset materia hui⁹ libri: istud melius esset dicere. cum collocare sit cōpilare & compilare sit librū facere & sic liber esset materia libri. Addi. nō seq̄. q̄clusio licet posset inferri & sic libri saetio esset materia libri. Bas. qd̄ est absurdū Intellexit ergo glo. q̄ ipse decretales collocate sunt materia huius libri: vt qd̄ de collocatione dixit non dicit ponendo materiā s̄z nouā situationē materie: & p̄ hoc dicto glose sic intellecto facit p̄hemū huius libri. q̄. sane. z. C. de ve. iure enu. l. ii. q̄. i. tqd̄ no. in p̄hemio digestorū sup rubrica vbi dicit glo. q̄ oīa iura vetera sunt materia digestorū s̄z eni Ostie. in probemio sume. q̄. que sit materia dicit q̄ istius scie edificiū constat ex tribus. s. fundamēto & hec est fides catholica parietibus & hec sunt questioňes. tecto. & hec sūt sanctorū patrū responsiōes. S̄z cum materia in aliqua scie dicas id circa qd̄ versatur ipsa scientia. predictorū dicta nō sunt propria. nisi intelligantur de materia: ex qua & non circa quā Azo in sum. C. in prin. dicit q̄ est materia generalis legalis scie. s. ius iusticia negocia duo via. s. error & cōtumacia. Itē materia cōmuniſ. s. ius approbatū & rudiſ equitas & id q̄ pro lege seruat. s. cōtractus iudicia & ultime voluntates. Sed de pluribus alijs tractat legalis scia q̄ sint enumerata per Azo. vnde illa nō possunt dici tota materia illi⁹ scie forte tñ illa expressit exēpli grā. Addi. Ista opinio reprobat negociū i se cōtiuet s̄ctū sicut genus spēz tunc sic de quocunqꝫ predicat genus & spēs. ff. de sun. instru. l. quārū. q̄. illud instrumentū. S̄z sub materiagene rali contineat negociū ergo & cōtractus. Itē cōtractus ē de materia cōmuni ergo & negociū q̄ pōta spē ponit genus dō. or. dilectus. Itē si negociū remouet a materia cōi ergo & cōtractus qui est eius spēs q̄ a quo remouet genus & que liber eius spēs. xiiij. q. v. penalis. xxij. q. viij. meretrices dō prescri. auditis cū sy. & tñi p̄e Azo. in materia generali ponit negocia & in cōi cōtractū. Itē male posuit ius approbatū q̄ ius approbatū nō ē aliud q̄ scia legalis ergo circa ea nō est dare prioritatē vel posterioritatē. Itē si ius approbatū est subiectū idē esset subiectū sui ipsius. Itē disponens & dispositus se nō cōpatiunt sub eodē genere. j. de insti. c. fi. sed ius est disponēs negocia cōtractus iudicia tē. in Autē. hec cōstitutio ino. constitu. ergo ius & negocia nō sūt de materia generali Bas. Itē non p̄cedit ei⁹ dictū p̄ id q̄ statim dicā & si bene cōstruet nō est locutio propria dō q̄ ius approbatū & rudiſ equitas sit materia scie legalis. alij dicūt & placet. d. z. p. m. q̄ bonū & equū que sunt subiectū ethice. sunt et subiectū huius scientie alle. ff. de iusti. & iure

Decretalium

I.i. ibi ius ē ars boni & equi qđ de bono dicit pcedit prout infra dicet. Sed nō fateor qđ esse eqū sit subiectū qr vnius scientie vnu debet esse subiectū vt infra dicā. Dy. dicit qđ in legali scia est subiectū disponēs & dispositus. I.act⁹ bo- minū in Autē. Qsto que inno. consti. in pri. colla. viij. de in- stru. fi. & cau. qđ similiter coll. vi. facit pbemū clemē. S si queraſ de subiecto sive materia illius disponētis sive di- sposite. Istud tēporalē potest sumi. vel pro principio radi- cali a quo oia pcedunt & ad qđ oia reducunt vt sic est iusti- cia. ff. d iusti. & iure. l.i. in Autē. vt oēs obe. iudi. pui. i pri. coll. v. vel pro toto vniuersali ad cuius cognitionē oia ten- dunt & sic est bonū & equū. ff. de ver. ob. si seruū. qđ sequi- tur. ff. de relig. & sump. fi. at si quis. qđ. hec actio vel pro toto integrali simul ex particularibus collecto & sic est ius ap- probatū. per supradicta & que. j. dicā. pbatur qđ hec opinio oio nō pcedit. At igit clare pateat veritas qđ sit subiectū & que materia huius scie & per consequēs huius libri. Sci- endum est qđ hic nō sumitur subiectū pro eo in quo est scia qr cū oēs scie sint in intellectu sequereſ qđ oīum scientiarū vnum esset subiectū qđ est falsū cū scie per subiecta distin- guātur. Dicit ergo subiectū vel materia scie id de quo tractat vel circa quod p̄cipiālē versat ipsa scia. Unqđ di- cunt sicut obiectū se habet ad sensuſ sic subiectū ad sciaſ & econtrario subiectū enim in quo est visio ē pupilla ſ; obie- ctum est color. Aerū qr scie distinguant per subiecta ergo sequitur qđ scia h̄z esse per subiectū & per cōsequēs vnu sub- iectū & nō plura. qđ pluralitas subiectorū pluralitatē indu- ceret sciaſ vnius ergo scie vnu d̄z esse subiectū. ad qđ oia qđ in scia ipsa considerant̄ reserant̄ que sic considerata sūt ma- teria scie. res enim percipit vīlus sub rōne coloris que res sunt materia quā vīlus considerat. sed color obiectū sub cu- ius ratione illas percipit. Cū aut̄ hec scia p̄cipialiter tractet & cōsideret de operationib⁹ sive actibus huma- nis. sed prout ad bonū hoīis referunt. i. di. oēs leges. viij. di. in prin. xij. q. iiij. cū deuotissimā. iiiij. di. facete. xxxij. di. ni- cena. j. in probemio & in probemio vi. & clemē. de vi. & ho- cī. vt clīcoz. de cōsan. & affi. nō d̄z. de 2. pre. detestanda li. vi. e. li. de sen. ex. alma. cū ſy. sequit qđ operationes humane sunt materia & bonū humānū est subiectū huius libri & vtrī usqđ iuris scie & ex hijs pōt colligi que sit dīa iter materiā & subiectū scie. Quidā moderni subtili' incedentes scri- plerūt super li. ethycoz qđ bonū humānū nō est subiectum moralphie licet fateātur qđ operatio humāna sit mā primū pbant ex eo qr vt dicunt nulla scia. pbat suū subiectū de alio subiecto: qr sic cōsideraret subiectū vt passionē qđ ē icō ueniens vt dicit in alia scia sed humana scia pbat humānā operationē de hoīie vt de subiecto talis operatiōis sibi pro- prie ergo tē. Tenet aut̄ qđ sicut principiū rex naturaliū. i. ens mobile est subiectum in phia naturali sic principiū re- rum moralium. i. homo liber est subiectū in phia moralis. vnde totū morale negotiū reserunt ad hoīiem tanqđ ad sub- iectum primū secundū eos. Sed licet fatear hoc subtilius dictum. tamen si bene aduertatur moralis phis non tractat de homine. nisi prout operationes eius considerat sub ratione boni humani. id autem est subiectum in scien- tia sub cuius ratione omnia considerant̄ vt est dictum. Ergo sequit predicta cōclusio. I. qđ operationes humane sunt materia huius scie & sed bonum humānū est sub- iectum. Nec sequitur qđ hec scientia & ciuitis sint vna qr considerata materia de quibusdam operationib⁹ homi- nistractat p̄cipialiter vt de delictis puniendis pena cor- porali de tutelis & curis & huiusmodi de quibus principia- liter non considerat lex canonica. Item in hac scientia tra- ctatur de sacris dignitatibus prebendis diversis officijs clericorum de quibus principaliter nō considerat lex cui- lis. Item considerato subiecto quia ad bonam hominis operationem referuntur que in hac scientia considerantur p̄cipialiter i spiritualib⁹ & ecclesiasticis. & respectu anie & sub ratione boni anime. xiij. q. v. quid dicam. xxxij. q. 4. nemo de ma. & obe. solite. de pe. & re. cuz infirmitas. sed le- gis ciuitis cōsideratio consistit p̄cipialiter in secularib⁹ & ciuitib⁹ operationib⁹ hominis & respectu corporis

et fac phe. digestorū. s. discipuli. et q. dicā. j. de iure iū. cu contingat et j. de secūdis nūp. c. f. Licet ergo inter has du as scias sit magna affinitas. nō tamē sunt vna et eadē. cum differant ipsarū subiecta et materie ut est dictum. C Item patet per predicta q licet hec scia appellef diuia. iiij. q. v. quia suspecta. j. de iur. ca. c. i. de iure iurā. nimis. de cens. peruenit cū sy. tamē differt atheologia. quia illa tractat de deo principaliter et de hoie inquantū reparat vel glorifica tur a deo. Sed hec tractat de hoie operatio ut bene viue do ritā a deo consequatur eternā. j. eo. ti. c. i. in f. vnde eti am hec tractat de fide catholica et de eternitate per respe ctū ad hominem ut illam credat. quia tamen conclusiones theologicas recipimus sepe pro principijs nostris ut patz. j. de regu. iiij. pcm. et c. in malis li. vi. cū sy. fateor q hoc re spectu hec scia subalternatur theologie. ad hoc. j. de accu. qualiter. iiij. in prin. Alio tamē respectu subalternatur ethi ce quia ethica ponit precepta generalia ad bonū hominis pertinentia ad particularia principaliū nō descēdes. Sed hec scia ex illis suppositis conclusiones in particularibus determinat. Itē illa dicit propter qd ita est. S; hec dicit. s. quia canon rel lex hec dicit. vi. q. iiij. scriptū. ff. qui et a qui prospexit cum sy. nec reputatur inconveniens vna scia et di ueris respectibus pluribus subalternari. C Lause for malis est duplex. l. fo:ma tractatus sive generalis quaz po nit glo. quia dividit tractatū sive libru in quinq; partes. q quia multū cōfule p glo. exprimunt in psecutione et rubri carum continuatiō expressius declarabitur et forma tra etandi sine spālis et hec est que in singulis decretalibus ob seruatur et ē multiplex. s. narratiua assertiuā preceptiuā p habitiua cōminatiua. consultiua instructiuā expositiuā can se redditiuā innoatiua cōfirmatiua protestatiua determinatiua. modificatiua priuilegiattua. dispensatiua. et exēplo rum positiuā. Cōtiter tamen ē quadruplex. l. statutiuā. Cō sultationibus respōsiua. Lançarū diffiniituā. et caularū cō missiuā q inspectis decretalibus hic positus facile perpen ditur. C Lause efficiens fm. d. et p. m. est ipse deus qui p ministros suos romanos pontifices iura promulgat et con firmat. et promulgata firmataq; componit. xvi. di. septuag i ta. l. di. Sigs dyacomis et c. si ille. xvi. q. iiij. c. f. xxv. q. i. vi olatores et sic principalis causa efficiens est deus. Sed se cundaria romani pontifices. et quantū ad compilationem hanc dñis Grego. pappa. ix. qui diversas constitutiones et decre. epistolas prede. suoꝝ in diversa dispersas volumina quartū aliq; erant nūmū similes. aliq; nūmū pro lixe. quedā contrarie. quedā incerte. additis aliquibus p rijs in hanc cōpilationē redigit. ut in p̄hemio. s. sane. C Ad cuius intelligētiā breuiter sciendū q post compilationem libri decretorū plures constitutiones et decretales epse a diversis ro. pon. successiue emanauerunt. quedā et capitula antiquorū conciliorū extra illam compilationē decretorū remāserunt. De aliquibus ex predictis Ber nardus papien. fecit vnam compilationē que fuit approba ta per vsum magistrorū. Aliis Bislibertus. Tertiā Al a nus et de his duabus quē non fuerunt approbatæ per vsum Joānes galen. fecit vnam que fuit quarta. sed secunda ap probata per vsum magistrorum et scolarū. Bernardus cō post. de registris inno. iiij. fecit aliā que ex toto nō recipie batur vnde ipse Inno. fecit de suis cōstitutionib; et decre talibus ep̄lis fieri aliā que fuit tertia approbata et p̄ia papalis. Postmodū i cōcilio generali instas vtilissimas constitutiones elicit de quibus aliquibus additis fecit aliā. Ultimā fecit Honorius de suis. C Et hijs patet q octo fuerūt p̄pilatōes tres nō approbatæ. et qnq; approbatæ. C Et ex hijs due magistrales et tres pappales de quibus omnib; Grego. nonus fecit vnam compilationē i dicto. s. sane. Addi. Liber decretorū p̄ glo. iiij. q. vi. s. forma fuit cō pilat̄ tpe Alexā. iiij. tps. inuit q. 1330. Alex. icepit. 1330. vſ sorte ei tēpore fuit publicatū potuit ichoari tēpore prede cessoris sui. s. Adriani qui fuit anglic⁹ et canonic⁹ sci rufi. q cepit. 1330. et sorte alteri⁹ p̄cessoris. l. Anastasi⁹. iiij. et hec sa tis fuit verisimilia q; aliq; decre. Alexander n̄ posuit cū tñ plures fecerit Bas. C Lause finalis est duplex. s. proxim

scitie morales et factiuam sub qua continentur mechanice vel factine et est differentia inter istas quia actua est de actibus voluntariis factiuam de factionibus humanis. Et ut dicitur per phibum. iij. metaphysice et vi. ethicoz. Disserunt actio et factio quia actio dicit operationem manente in agente. sicut in subiecto sicut sunt opera virtutum moralium factio autem dicit operationem transeuntem in materia exteriorem ut in subiecto sicut sanare edificare et huiusmodi. Et si opponatur quod medicus potest scipsum sanare hoc est per accidens ut dicitur .ij. physicorum unde proprie action est perfectio forme agentis non patientis iuste enim agere est perfectio iuste agentis ad hec. xlvi. di. disciplina et c. sequentibus. j. de presump. ex studijs. de sta. regu. q. dei de pur. casu. inter sollicitudines. de verborum significacione forus. v. in continenti. cum similibus. Sed factio proprie est perfectio forme patientis et non agentis sicut sanatio est formalis perfectio sanati edificatio edificat licet sit finalis facientis per hoc patet differentia inter ista et primo expedio factiuam quia non spectat ad propositum Illa enim dividitur in septem ad quas omnes artes mechanice reducuntur scilicet lanificium armaturam nauticam agriculturam venationem medicinam et theatricam. Actina dividitur in monasticam yconomicam et politiam cum enim ut dixi hec tractet de operationibus voluntatis humane. contingit autem considerare opera voluntatis hominis secundum se et sic est monastica que dicitur a monos quod est unum et yros scientia. unde dicitur scientia a regimine huius hominis secundum se et absolute considerata unde de monastica dicit hugo in didascalicon. quod curam gerens sui se virtutibus erigit ornat et auget nihil in vita committens quo non gaudeat nihil faciens penitendum Item alio modo consideratur homo ut est pars aliquius multitudis est autem duplex multitudo scilicet domestica et sic est yconomica que dicitur ab ycon. quod est signum vel regula et nomos quod est dispensare: vel ab yconomia grece quod idem est quod dispensator ad hec. lxxix. di. quia in quibusdam. j. de os. or. cum vos. Bas. domus latine et ycos scientia unde docet modum dispensandi vitam domesticam id est familie de qua dicit predicto hugo. quod familiaris offici curam mediocri dispositione componens. unde distribuit alia est multitudo civilis et sic est politica dicta a polis quod est pluralitas vel ciuitas que spectat ad rectores urbium. unde de ipsa dicit hugo ubi. s. quod reipubli. curam suscipiens. cunctorum saluti medetur sue prudentie solertia iusticie libra fortitudinis stabilitate ac temperatiae pacientia et gradatim ad ista est perueniendum ut primo quis scipsum ieiuit regere. anteque familiam regat de eta. et quali indecorum et ante familiam quod rempublicam. xlviij. di. s. necesse est. xlviij. di. per totu.

Huius partibus bene conuenit probemum in illis verbis ut humanum genus honeste vivat quantum ad monasticam. Alterum non ledat quantum ad yconomicam et ins suum ynicum tribuat quantum ad politicam. bene ergo dictum est quod hec scientia supponitur ethice id est moralis scientie. In quo tamen hec scientia vel lex civilis differat ab ethica dicitur principaliter tractati libris. Aristo. s. dixi.

Descendo ad litteram. et notabilia tot potes colligere per te ipsum quot sunt verba et maxime ex his verbis propter que. j. formabo obiectiones et questiones. Primo autem circa salutationem oppo. quod cum Gregorius compilator huius voluminis vocaretur ante papatum hugo siue bugolinus et in sua promotione sibi sit mutatum nomen sicut mutatur alijs romanis pontificibus. non videtur hoc iuste fieri cum nominis mutatio videatur prohibita. ff. ad l. cor. de fal. l. fal. nominis ar. j. de sen. ex. ppndm. j. spons. tua nos. lo. speciale in papa et que sit ratio infra dicam vel dic ut no. in in dicta. l. falsi nominis ex qua glo. colligitur quod aut is qui mutat sibi nomen est seruus et hoc facit sine domini voluntate. et hoc est prohibitum propter presumptionem fraudis que est contra eum. et ideo puniri debet. C. de mif. no. l. unica aut hoc facit de domini voluntate et tunc idem quod in libero in quo est dicendum quod aut

bi mutat ex cā rōnabili vel sine aliquius lesiōe puta qz tur
pebz; z hoc potest ad hoc. xxiij. q. iij. vtile. xxxij. q. iiiij. nemo
.j. de vi. z bo. cle. c. vlti. z ita ēhic. s. qz sit huiusmodi mu-
tatio ex cā rōnabili ut statū dicā. aut fac ad decipiēdūz. vel
cum alterius lesionē z tunc hoc prohibetur et in contrari
is. Sed que est cāvel hoc casu qz pape mutat nomen. So-
dicunt quidam qz posset turpe originale nomē habere hoc
nibil est. vnde dicunt alij qz hoc est inductum ad ostenden-
dum ad mutationem nominis factam esse mutationem ho-
minis quia qui primo erat purus homo. factus est dei vica-
rius in terris. xxiij. di. c. i. j. vt ec. bii. c. i. cum simulibus vel
qz omnis xpī actio z c. iij. q. i. deus omnipotens. j. de elec.
significasti. Sed christus in promocione petri mutauit si-
bi nomen cū primovocareb. Symō. Mathe. xxvij. xxi. di.
in nouo. vnde Jo. i. tu es simō z vocaberis cephas qz iter-
p:etatur petrus z videtur hoc fuisse signatum in veteri te-
stamento. Gen. xvij. vbi deus promouens abraam muta-
uit sibi nomen. dicens eris pater multarum gentium nec
ultra vocabitur nomen tuum Abrā sed appellaberis abra-
om qz patrem multarū gentiū cōstitui te. quod optime con-
uenit pape qui pater est multarum gentium z hoc placet
sateor: tamen hoc olim interdum nō fuisse seruatu: vt legi-
tur in cronicis. z a curialibus percepī qz elect' in papam vo-
luntarie per seipsum sumit sibi nomen quod sibi magis
placet.
Scoō. oppo. qz indec̄ter papa se appelle episcopuz cū
eni sit super cēs maiori dignitate se deberet appellare pa-
pa papam vel patriarcham non autem episcopum. qui mi-
noris est dignitatis etiā archiepiscopo. xxi. di. iii. pri. z. c.
i. So. cum spiritualia pura. sint temporalibus digniora z
humiliora. j. de ma. z obe. solite. Ordō autem cum sit sa-
cramentum est quid mere spirituale. i. q. i. si quis episcop'
z. c. qui studet z. h. ecce cum honoris cum sy. z dignitates
que habent quid temporalitatis admixtum nec sacrā sunt
fastum generent propter quod volens id evitare ab ordine
non autem a dignitate voluit appellari z ex hoc sequitur
episcopatum esse ordinem de quo deo auxiliante plene di-
cam. j. de pur. can. quotiens. **V**nde dicit Egi. qz in hoc
humilitas ostenditur z superbia evitatur. Interpretatur
enim episcopus intendens vel speculator. xxi. di. Cleros
z est nomen oneris non honoris. viij. q. i. qui episcopatum
qz bene congruit pape quia speculator z prospicit sa-
lutem z quietem omnium z portat onera singulorum. j. de
censi. cū instātia z i probemio vi. z sibi suit dictū a christo
pasce oves meas. viij. q. i. in Scripturis. j. de elec. Sig-
nificasti. sed pontifex interpretatur facer dotum princeps pa-
triarcha princeps patrum Archiepiscopus princeps epi-
scoporum vt in pre. c. cleris que interpretationes aliques
fastum sonant. incluīsergo conuenit pape qz se episcopum
nomiet z p predictis benefacit. xvij. d. ecce. **T**ertio
oppo. ad id qz papa se hic appellat seruum cum seruus ab
ordinibus prohibeat. lxxij. di. per totum. j. de ser. nō or.
per totum. Dicunt quidam qz non dicit se seruum simpli-
citer sed seruum seruorum dei sic. j. de sen. ex. relatū i
fi. quia seruit hijs. i. catholicis qui deo seruunt z non insi-
delibus de quibus nil ad eum. ij. q. i. multi. vel. i. apostolo-
rum petri z pauli quorum vices gerendo eis seruire in-
telligitur facit qz no. i. q. viij. quoties cordis in glo. impre-
catio sic imperator dicit se seruum dei. C. de os. prefec. af-
fri. l. i. sic papa dicit se seruum patris familias de conse. di.
i. vasa vel hoc dicit ex humilitate z fertur qz beatus Bre-
go. fuit prius qui sic se cognominavit. Iuxta illud Mathe.
xxvij. z mar. Qui maior est vestrum fiat sicut minister ve-
ster. ix. q. iij. nullus z maior est qui recipit z c. xij. di. di-
aconi vlt. z apostolus. i. ad cor. ix. omnium me seruum se-
ci. xvij. q. i. iam nūc z hec bene conueniunt pape qui mi-
nistrat z seruit omnibus. vnde z noctes ducit isonnes. zc.
z voluntarios labores appetit zc. vt in probe. vi. z de resti.
spo. frequens. e. li. Sic z dicit imperator i auctē. cōstī. que-
de digni. li. apa. po. h. illud quoqz colla. vi. z vt diui. iussio-
nes sub ha. gl. qsto. in prin. col. viij. z ex hijs sequitur alia
ratio quam hic ponit glo. qz recte appellat se seruum. quia

Prohemium

sicut per seruus acquiritur domino institutus, per quas per nos acq. in p[ri]m. sic per papam cuiuslibet ecclie. j. ut l[ite] p[re]ecclesie de censi. cu[m] instantia. Contraria loquuntur de seruo pro ut distinguitur a libero.

Quarto op. cu[m] hic cōpilatio dirigatur doctoribus et scolaribus bono[m] cōmōdō: antibus ergo ad ipsius obseruatiā alij non tenentur quia rescripta pape non extendit ad personas nō expressas in eis. j. de of. dele. p[ro]t. g[ra]m. r[ati]o. cu[m] olim. glo. facit hanc obiectionem et dicit illam non procedere. sed quia bononia est generali studiū q[uod] alibi maxime in iure. ibiq[ue]z de omnibus mundi partibus sunt studentes iō potius ad predictos dirigitur. licet omnes alij ad ipsius obseruantiam teneantur. quia ex qua constitutiō principis est publicata non est necesse singulorum auribus incleari d[icitu]r. q[uod] dicit. j. de postu. c. j. Sed omnes ad ipsius obseruantiam tenentur saltem p[ro] duos mēses in au[tu]n. et satis nou. const. in p[ri]m. col. v. de quo dicam. j. de const. c. iij. et istud quodglosa dicit ultimo solvit obiectionem quasi innat q[uod] per itam missionem quam fecit papa ad studium bono. ostenditur q[uod] non fuerit hic compilatio primo publicata. Sed prout dicit. d[icitu]r. p[ro]t. p[ro]m. post publicationem factaz in curia plura exemplaria facta fuerunt et ad singulā studia transmissa. unde aliqui habent parisiis ante ergo omnes ligabat hic cōpilatio licet postea singulariter fuerit itimata. Item fateor q[uod] hic salutatio solos expressos complectitur et in contrario sed non sequitur si alij non includantur in salutatio[n]e q[uod] propterea non teneantur ad huius compilacionis obseruantiam cum expresse contrarium dicatur in fine probemij. Item contrarium loquitur in rescriptis ad lites que sunt odiosas. j. de rescriptis nō nulli. **Quinto** oppo. quod papa nō debuit se in hac salutatio[n]e premittere xii. q. ii. dilectissimis. So. illud ex humilitate sed propter majoritatem iuste se preponit. j. de ma. et obe. c. i. z. t. c. sta. tuum. et salua humilitate de qua dixi mos sunt antiqui in epistolis scriptores preponere nomina sua illorum nominib[us] quibus epistolas dirigebant ad hec. xvi. di. Isidori. ss. de dona. lucius de verborum significazione nepos proculo cu[m] sy. Sic et propter talē vsum imperator scribens suum nomen premittebat. C. de sum. tri. Inter. xvij. di. victor. vbi de hoc.

Uenio ad. q. et primo quero simul de multis nunquid in differenter papa alijs scribens vtatur omnibus verbis huius salutationis. So. in talibus stilis curie est attendend? j. de crimi. fal. q[uod] graui unde omnia ista verba subiectur scilicet dilectus filius salutem et apostolicam benedictiones quādo scribitur scismatico vel excōmunicato vel alteri cui gratia sedis ap. est subtracta sed expresso simpliciter illius nomine solet dicere spiritum consilij sanioris. vel ea pati que agere meditante vel similia. Item epos et superiores non vocat dilectos filios sed venerabiles fratres et i decre. q[uod] graui. Reges et regias vocat carissimos vel carissimas filios non dilectos cum benedictione in christo. j. de iure iurani. intellecto quam dictio p[ro]p[ter]t etiam cum scribit ab batiss vel monialibus. j. de rescriptis cum dilecta de confir. vii. vel iniuti. cum dilecte. j. de excepti. dilecte. Itē hec verba dilectis filiis nominando actorem etiam si esset universitas vel collegium. j. de ma. et obe. dilecti de ap. dilecti vlti. et etiam si in universitate erit episcopus vt q[uod] est principalius inspiciatur sed non respondet. de his in spe. de rescript. presen. q[uod] si ratione forme in principio. **Secundo** quero p[ro]t. p[ro]m. an appellatio scoliarum doctores includat. et videtur q[uod] non per hanc litteram que ponit hec rediverfa ad idem. j. de ap. post electione. vbi applo capl. non includit decanū. Eg[o] tenet contrarium alij. j. de symo. c. fi. de procur. quia in causis cu[m] hoc pro quo scribitur sit cōmune non singulare alle. de rescript. e. et quia appellatio familie includit dominum. ss. de verborum significazione pronunciatio. s. familie. et appel. populi includuntur senatores insti. de iure natura. s. plebs aut. ad hanc litteram respondet q[uod] ad maiorem expressionem hoc dicitur ad decre. p[ro]elect. dicit. q[uod] illud allegatio est. cum al applo capl. includatur de can[on]e. p[ro]t. c. i. l. y. et quandoq[ue] describitur deca[n]o. et caplo. j. de postu. c. i. de elec. c. cu[m] nobis oli. Quā

Decretalium

dog[ma] tantum capi. de postu. c. vlti. de elec. massana cu[m] sy. Dicit. d[icitu]r. p[ro]t. p[ro]m. quo ad thema huius probemij questione est superflua per id q[uod] dixi. s. i. iii. obiectio. sed quo ad alios casus verbum scoliarum positum in rescriptis ad lites vel p[ro]p[ter] iulij odiosis non includeret doctores alij non scolares. de rescript. Sedes ore. iur. odiali. vi. de loca. c. i. cu[m] ipsorum status et conditio sint diversa. et gradus sit iter eos facit. j. de magis. c. vlti. de hereti. cu[m] ex inuncto. ad decre. vlti. de symo. respondet q[uod] illud fauorable et ad salutes aie inducit. Item per abbatiam quis non definit esse monachus. sed per doctoratum definit esse scolaris et sic etiā resp[on]det ad predictas. licet probant applo scolari um intelligunt rectores ipsorum et hoc placet. **Tertio** oppo. v[er]o q[uod] hec littera contradicat sibi ipsi q[uod] primo innit q[uod] naturalis quis est pudicus modestus et sic bonus et virtuosus sed inuit contrarium q[uod] naturalis quis est cupidus et sic malus hec sicut contraria ergo te. So. principiū loquitur et parte creatoris qui nos creat pacificos pudicos et. sed q[uod] sequitur loquitur ex parte creature humāe q[uod] post peccatum priorū parens libero arbitrio v[er]o tā ad malum q[uod] ad bonū s[ed] plus ad malū. v[er]o oīs etas ab adolescentia. p[ro]na est ad malū. p[ro]i. q. v. c. i. et humana natura quodāmodo labitur ad delicta in auct. de mona. s. sigs ergo colla. et p[ro]liu[m] ē cursus ad voluptatē et natura ē innatrici vicioū. xx. q. iii. p[ro]liu[m] facit p[ro]phe. cle. predictis bene cōuenit q[uod] d[icitu]r eccl. vii. fecit de' hoies rectū et ipse se imiscuit ih[esu]is q[uod] s[ed] q[uod] q[uod] per legem appetitus noxius te. quia dicit apostolus. Inuenio aliam legem repugnantem te. xx. q. v. li. Paulus. So. ibi de lege sensualitatis loquitur quae ideo dicitur let. quia ligat. i. inclinat sed non de lege q[uod] recta ratione ligat ut hic.

Item oppo. q[uod] in littera est superfluitas vel nugatio. q[uod] qui honeste vint alterum non ledit et ius suum vincitq[ue] tribuit ergo te. So. hoc dicit ad specialem notam vel exp[er]essionem faciendam. quia que specialem notam desiderāti nisi specialiter exprimantur neglecta videtur. ss. de iur. Itē ap. s. ait pretor de cō. p. dilectus vel dic sim glo. q[uod] per hec tria denunciant triplicem statum personatus humani generis. s. honeste vivere quantum ad se. s. quantum ad bonos mores. s. i. di. nicea. j. de vi. et ho. cl. vt clericorum cum sy. gl. alle. ss. de ritu nup. l. semper. ss. de tu. et eu. da. ab hijs. l. sci. re. s. p. Alterum non ledere quantum ad ea que cum alijs agimus iuxta illud quod tibi vint fieri te. i. di. in p[ri]m. de ma. et obe. dilecti. c[on]m. sy. Jus suum vint. q[uod] tribuere hoc respicit indicē qui sic vincitq[ue] reddit q[uod] suum est. sine fit pena afficiens lus sine premio remunerandus. iii. di. capitulo. xl. s. i. i. c. i. et per h[ab]it. d[icitu]r seruere deo primo et sibi. **Item** circa narrationē que icipit. Sane op. hic papa dānat positionem similiū. sed contra constat enim in hac cōp[er]lat. multa sint similia casus enim qui habetur. j. de rescript. Si. quando est. j. de p[re]ben. cum teneamur et. j. de elect. cum venera. et. j. de religio. do. cu[m] vene. et. j. in ti. de elect. de ap. de iure. p[ro]a. cum pluribus alijs sunt multi casus similes. So. q[uod] dicit minimum sol. contrarium quia satis q[uod] divisione aliqua plura ponat. C. de no. C. cōponēdo. hec que et sic cessabit superfluitas. Et ex eis liquido p[ot] apparere se p[er] enim aliqua vint similia que non sunt xvij. q. i. nupciar[um] et facit q[uod] dicit. j. de constitu. translato. **Item** op. q[uod] nedium hic sunt similia sed eadem repetita. j. delib[er]. ob. significantib[us]. de ap. signifi cantibus. Di cit ibi. H[ab]it. illud seriose fuisse factum ad entandū mor[al]ium opiniones qui interdum dicunt deere. nō facere ad ti. sufficit enim q[uod] faciat ad ti. propter aliquid vnde illa propter finē facit ad ti. de ap. sed quia de libello tractat facit ad ti. de libel. ob. Item per id defenduntur qui plures ea detractat materia sorte hec dicit propter se. H[ab]it dicit illud factum ad ostendendū nūl in humanis rebus sic esse p[er]fectum q[uod] amplius perfici non possit. Placet q[uod] s[ed] dimeras consideratiōes p[ot] vtriq[ue] ti. adaptari et sic oīo nō ē superfluitas. **Item** op. quia plura sunt contraria i hac cōp[er]lat. j. de rescript. c. i. ad decre. et parte. j. de os. dele. et alia infinita de quibus p[ar]ebit in progressu. So. verum est apparent s[ed] nō existent. q[uod] s[ed] solubilia et deo duce soluentur cuncta. **Item** circa cōclusionem que incipit ibi volentes p[er] quas patet q[uod] omnibus decretalibus politis in hac cōp[er]lat. vii. debemus in iudiciis et in scolis Op. quia aliqui s[ed] que continent gratiam vel dispensationem. j. de elec. quia diligentia et. c. q[uod] sicut insi. j. de fi. p[ro]s. veniens et. c. fe. j. de co. p[ro] consti tutus cu[m] sy. et sic nō possimus eis vint cum non continant us cōe. vij. q. i. p[er]fici. So. glo. q[uod] paucis sunt tales et de modo non curandum dat sy. q[uod] videtur. numeri. xij. q[uod] oīs filii israel a. xx. annis. sup[er] qui manducauerunt manū mortui sunt in deserto et non intraverunt terram p[er]missionis de cō. di. ii. re vera. et tamen E[st] aleph. et Josue de illis fuerūt et et terram p[er]missionis intrauerunt. lex vi. di. Ieumū. scriptura non curauit de duobus in tantā multitudine sic etiā modica res non inducit symoniam. j. de symo. et si que stionis. Ad ista et tamen so. glo. obicit et solvit q[uod] plene p[er] quar. j. de rescript. si p[ro]ponente. vel aliter scđm glo. quod

Prohemium

Decretalium

tat simpliciter quia per legem nemo benefacere. te. 23. q. v ad fidem et sic stante libero arbitrio necessaria fuit lex ad b[ea]tū. t[er]cū. di. de iudeis. **Adhuc**. op. q[uod] lex p[er]sistit fuit superflua cum lex d[omi]ni sit perfectissima. cu[m] deus opus non fecerit imperfectum. j. de bap. maiores. So. hanc obiectionem intendit papa principaliter solvere in hoc exordio. Et quo sequitur q[uod] si humana ratio participaret ad plenum ratione divine legis em particularē actionis suā. sicut necessaria lex positiua sed h[ab]it non est quare te. Item ibi vint et per legem appetitus noxius te. quia dicit apostolus. Inuenio aliam legem repugnantem te. xx. q. v. li. Paulus. So. ibi de lege sensualitatis loquitur quae ideo dicitur let. quia ligat. i. inclinat sed non de lege q[uod] recta ratione ligat ut hic. Item oppo. q[uod] in littera est superfluitas vel nugatio. q[uod] qui honeste vint alterum non ledit et ius suum vincitq[ue] tribuit ergo te. So. hoc dicit ad specialem notam vel exp[er]essionem faciendam. quia que specialem notam desiderāti nisi specialiter exprimantur neglecta videtur. ss. de iur. Itē ap. s. ait pretor de cō. p. dilectus vel dic sim glo. q[uod] per hec tria denunciant triplicem statum personatus humani generis. s. honeste vivere quantum ad se. s. quantum ad bonos mores. s. i. di. nicea. j. de vi. et ho. cl. vt clericorum cum sy. gl. alle. ss. de ritu nup. l. semper. ss. de tu. et eu. da. ab hijs. l. sci. re. s. p. Alterum non ledere quantum ad ea que cum alijs agimus iuxta illud quod tibi vint fieri te. i. di. in p[ri]m. de ma. et obe. dilecti. c[on]m. sy. Jus suum vint. q[uod] tribuere hoc respicit indicē qui sic vincitq[ue] reddit q[uod] suum est. sine fit pena afficiens lus sine premio remunerandus. iii. di. capitulo. xl. s. i. i. c. i. et per h[ab]it. d[icitu]r seruere deo primo et sibi. Item circa narrationē que icipit. Sane op. hic papa dānat positionem similiū. sed contra constat enim in hac cōp[er]lat. multa sint similia casus enim qui habetur. j. de rescript. Si. quando est. j. de p[re]ben. cum teneamur et. j. de elect. cum venera. et. j. de religio. do. cu[m] vene. et. j. in ti. de elect. de ap. de iure. p[ro]a. cum pluribus alijs sunt multi casus similes. So. q[uod] dicit minimum sol. contrarium quia satis q[uod] divisione aliqua plura ponat. C. de no. C. cōponēdo. hec que et sic cessabit superfluitas. Et ex eis liquido p[ot] apparere se p[er] enim aliqua vint similia que non sunt xvij. q. i. nupciar[um] et facit q[uod] dicit. j. de constitu. translato. Item op. q[uod] nedium hic sunt similia sed eadem repetita. j. delib[er]. ob. significantib[us]. de ap. signifi cantibus. Di cit ibi. H[ab]it. illud seriose fuisse factum ad entandū mor[al]ium opiniones qui interdum dicunt deere. nō facere ad ti. sufficit enim q[uod] faciat ad ti. propter aliquid vnde illa propter finē facit ad ti. de ap. sed quia de libello tractat facit ad ti. de libel. ob. Item per id defenduntur qui plures ea detractat materia sorte hec dicit propter se. H[ab]it dicit illud factum ad ostendendū nūl in humanis rebus sic esse p[er]fectum q[uod] amplius perfici non possit. Placet q[uod] s[ed] dimeras consideratiōes p[ot] vtriq[ue] ti. adaptari et sic oīo nō ē superfluitas. Item op. quia plura sunt contraria i hac cōp[er]lat. j. de rescript. c. i. ad decre. et parte. j. de os. dele. et alia infinita de quibus p[ar]ebit in progressu. So. verum est apparent s[ed] nō existent. q[uod] s[ed] solubilia et deo duce soluentur cuncta. Item circa cōclusionem que incipit ibi volentes p[er] quas patet q[uod] omnibus decretalibus politis in hac cōp[er]lat. vii. debemus in iudiciis et in scolis Op. quia aliqui s[ed] que continent gratiam vel dispensationem. j. de elec. quia diligentia et. c. q[uod] sicut insi. j. de fi. p[ro]s. veniens et. c. fe. j. de co. p[ro] consti tutus cu[m] sy. et sic nō possimus eis vint cum non continant us cōe. vij. q. i. p[er]fici. So. glo. q[uod] paucis sunt tales et de modo non curandum dat sy. q[uod] videtur. numeri. xij. q[uod] oīs filii israel a. xx. annis. sup[er] qui manducauerunt manū mortui sunt in deserto et non intraverunt terram p[er]missionis de cō. di. ii. re vera. et tamen E[st] aleph. et Josue de illis fuerūt et et terram p[er]missionis intrauerunt. lex vi. di. Ieumū. scriptura non curauit de duobus in tantā multitudine sic etiā modica res non inducit symoniam. j. de symo. et si que stionis. Ad ista et tamen so. glo. obicit et solvit q[uod] plene p[er] quar. j. de rescript. si p[ro]ponente. vel aliter scđm glo. quod

Prohemium

dicit in scol. refertur ad decreta. continentē dispensationē
ut sciatur rbi et quando sit dispensandum. Que vero con-
tinet ins cōmune referuntur ad vtrungz quia illis vtimur i
iudicijs et in scolis.

Circa istud probemus primo quo de qua lege intelligit
quod dicitur quod lex et cetera prodit et cetera. generaliter loquitur de
omni lege sive dicatur diuina intelligendo tamen ut supra
sive positiva canonica. vel ciuiili quantum ad finem hic ex-
pressum. scilicet humanum genus honeste vivat et cetera. ut sit gene-
rale verbum et cetera. p. i. d. c. i. Sed hoc non videtur bene dictum
quia iuris regula est lex cum regula nihil aliud sit quam recta ra-
tio ut etiam hoc probatur facit. scilicet de re. iuris. l. i. sicut ratiō expo-
sitionē. sed lex est omne quod ratione consistit. j. d. cōsuetudo
ergo idem est lex quam ratio et per consequens quam regula ergo
lex aliter non debuit prodī hac de causa. cum ratio cūdē esse
cum produceret quam facit illa lex etiam si non esset prodita.
Sed regula hic sumitur pro ratione et possum dicere natu-
rali. id est dictat ratio naturalis per quam postea humana ratio
procedit ad particulares dispositiones. unde illa ratio que
primo non erat per cognitionem nostram applicata ad hunc
actum. et ad illum. per legis promulgationem applicatur quam
in singulis legibus cōmuniter reperitur bene ergo dicitur
quam lex prodit. scilicet super actum in quo regula. j. ratio vendicat
sibi locum. Non obstante ergo quam dicebatur quam iuris regula est lex
quia si non est applicata ad actum humanum non est pro-
prie lex positiva sed potest esse naturalis quia ligat in se ab in-
stinctu cuiusdam rationis naturalis. quam autem sequitur quam lex
est omne quam ratione consistit fateor sed propter hoc non se-
quitur quam omnis lex sit ratio positiva.

¶ So. circa hoc quero. An omnis lex positiva derivetur
a lege naturali et videtur quod non quia ius positivum est speci-
es distincta a iure naturali ut patet. j. di. ius naturale. sc. se.
ergo una non derivatur ab alia ad hanc de preben. cum in illis
li. vi. de of. or. dilectus cum sy. Preterea eadem est lex na-
turalis apud omnes. j. di. ius naturale. Sed lex positiva di-
versificatur secundum status personarum et interdum locorum. 29.
di. c. j. t. ij. j. de homici. sicut dignum cum sy. Item lex natu-
ralis est immutabilis. v. di. in prun. Sed lex positiva est mu-
tabilis. j. de consan. et as. non debet. cum sy. Item lex natu-
ralis non est sine ratione ut in dicto. c. Ius naturale. Sed
lex positiva interdum ratione caret. ff. de legi. non omnibus.
In contrariis facit littera ista et quod. super dixi et j. de accu-
qualiter. ij. Et hoc teneas alias si ratio legis non habet or-
tum ab aliqua ratione naturali non posset dici lex. iiiij. di. erit
ibi secundum naturam. Et quia quod ratione caret sc. lxvij. di. cor
episcopi.

Cad primam ratione; dic q̄ multe cōclusiones sunt scripte iure positivo que derivantur a lege naturali. Sicut qđ quis non debet alium verberare qđ fm. l. nature nulli ē malum faciendum. et talis non est proprię lex positiva sed naturalis sed quedam sunt determinata iure positivo non tamē iure naturali sed talis determinatio quantum ad rationem cōunem bene derivatur a lege nature licet nō sit de. l. nature ut quod homicida puniatur tali pena h̄ non determinat lex nature sed derivat hoc a ratione naturali cōuni. s. q̄ qui peccat puniatur et scđm h̄ talis lex positiva est distinguita a iūr naturaline p̄ h̄ ipedit ab illa derivari mō pđcō n̄ pmo. s. per modū cōclusiōis h̄ scđo p̄ modū dēterminatiōis et per hoc p̄ so. ad fm et ad. iiij. qđ rōe manente determinatio nes mutantur fm t̄p̄a et diuersifican̄ fm statuſ pſonarum et locoꝝ. ad vltimū dic q̄ nulla lex positiva rōne caret licet aliq̄e sint determinationes particulares de qbus necessaria rō reddi nō possit q̄ dic vt dicā. j. de rescrip. si quādo. **C**ertio qđ an hoies efficiant boni. p. l. positivā. Et vñ q̄ nō qđ per legē. nemo benefacere cogit. xxiiij. q. v. ad fines. Preterea hō nō efficit bonus nisi p̄ virtutem. de pe. di. j. Itē vt xp̄s ait et dī. ij. caritas ē ergo nō per legē. Preterea si hō bene facit timore legis iam nō facit. j. de re iurē. qui ex timo. Preterea vt. sup. dixi. lex positiva respicit bonū cōe cōstat autem q̄ aliquis se h̄ optime circa bonū cōe nō tam p̄prie ergo tc. Incontrariū facit aperte. hec l̄ta vt humānū genus honeste viuat tc. So. h̄ verū est q̄ per legem po-

Decretalium

situaz hoies efficiunt boni cū ad actus virtuosos induant per leges. iiiij. di. facte sūt qđ patet discūcienti quā p singula. Ad primū dic qđ ad bonū absolute nō cōpellit lex s; be ne inducit. Itē quandoqz ex cā cōpellit puta qđ diues det elemosinā pauperi. qđ subdit⁹ obediāt prelato vel superio ri rc. z hec sūt bona. xlvi. di. de indeis. Ad fīm dic qđ illō ve rum si timore pene tñmō facit. S; interdū id facit qđ lex p cipit. z non timore pene sicut z filius facit. qđ pater p̄cipit non timore sed ob paternā reuerentiā z adde qđ dicāi. pri ma regula qđ ex timore. Ad vlt. dic qđ c̄t lex respicit ad bo nū cuiusqz putēt de cōitate vel vniuersitate z ideo talis qui i p̄prijs negocijs nō facit bonū ledit hoc respectu bonū cō mune turpis enīz ē pars qđ suo nō cōgruit vniuerso. viii. di. qđ cōta de spōsa du. c. fi. z expedit rei publice neqz re sua male vtatur. Insti. de bijs qđ sui vel ali. iur. sūt. h. p. zīo etiā quantū ad ipsū p legē qđ efficit bonus nec ē obiectio de le gibus nutrientibus vel permittentibus peccata. qđ vere. vlt. simpliciter loquēdo. non sunt leges nec obligant fīm. l. ca non ea; z vel isoro cōscie. xxvij. q. iij. nemo de re. iur. c. iiij. li. vij. cū sy. C Quarto quero an ois lex positiva obliget i foro cōscien. Et vñ qđ sic. p id qđ hic dī. in rer. iōqz z maxime lo quēdo de le. cano. Ex illa aucte. Qđcūqz ligaueris rc. 24. q. j. qđcūqz de ma. z obe. Solite. S; cōtra iudicū cōscie ē iudicū dei. j. de symo p tuas. ij. Sed lex inferioris nō li gat iudicū superioris xxi. di. iferior z in cle. de elec. ne ro mani. Itē z stat qđ multe sūt leges que sūt cōtra legē diuinā vt permittētes vsluras cōcubinatū p̄scriptionē cū mala fide z similes quare rc. So. vbi lex distinguat iudicū cōtentio sūt a pniali vel cōscie. qđ nō ē dubia vt. j. de spō. tua nos d̄ eo qui cog. consan. xpo. ex litteris z. c. se. z qđ. j. no. in vlt. glo. nec ē tūc cōtrarietas qđ diuersitas fori ex cā diuersificat iudicū. Sed vbi per. l. nō fit talis distinc. nec subē cā. quare fieri debeat. si lex nō inducit peccatū nec nutrit s; ordinat ad bonū cōe vt h̄ obligat ēt in foro cōscie qđ tūc a lege eter na deriuat iuxta illud per me reges regnāt z legū cōdito res insta decernūt puer. viii. z. C. de sū. trini. in cpla inter claras tales enīz leges deus p imperatores z reges tribuit humānō generi. viii. di. quo iure. vnde dicit. Tho. p̄iascē q. xv. ar. vi. qđ si lex humana ē iusta ex fine qđ ordinatur ad bonū cōe z ex auctore qđ nō excedit p̄tatem cōdēntis. Et ex forma qđ fīm qualitatē p̄portionis pponit subditis one ra i ordine ad bonū cōmune cū enīz qlibet hō sit pars mul titudinis hoc ipsū qđ ē z qđ h̄ est multitudinis sicut z que libet pars id quod ē totius est. vnde z natura insert aliquod detrimentū parti vt saluet totum z sic talis lex humana ēt onera iferens p̄portionalit̄ ppter bonū cōmune iusta est z obligat in foro cōscie. Iniuste autē sūt leges dupliciter uno mō per contrarietatē ad bonū humanum z sic ex fine vt qđ onus iponit subditis. non propter vlt. itatem cōem sed forte propter gloriam z cupiditatē iponentis: vel ex au ctozitate qđ vltra potestatē faciētis se extendūt vel ex forma qđ inequalia subditis onera iponunt h̄ als ad bonū cōe or dinētar z tales nō sūt leges sed potius violentie. optime fa cit. iiiij. di. Erit autē nec obligant in foro conscientie nisi for te propter vitandū scandalū z turbationē ppter quod tunc bō etiam iuri suo cedere debet. Inducit illud. M. xv. qui angariabit te mille rc. z qui abstulit tibi tunicā rc. xiiij. q. i. i prin. xxij. q. j. i prin. facit etiā ad istud vltimū dcīm. Tho. de scādalo. j. de renun. nisi cū pridem. h. p̄ graui. z. j. de p̄ scrip. nibil. multum bene. xxvij. q. j. iam nūc v. licet domi nus non teneretur ad tributum tamē ppter scandalum vi tandum voluit soluere eis. Scđo. mode possūt esse iniuste per contrarietatem ad bonum diuinū; si ē ille que ducerēt ad ydolatriā. vel ad quocunqz aliud qđ sit contra legez diuinā. z tales nullo modo debēt obseruari. quia magis. ē deo qđ hominibus obediendum act. v. z habef. j. de sen. ex. rela tum facit. xj. q. iij. quisquis metu. z. c. imperatores z. c. Julia nus. Nō ob. qđ arguebatur in contrarium qđ lex iferioris rc. qđ z si ab homine sit prodita tñ ex quo iusta est vt est di cūtum a deo. pcedirīt i pdicto. c. quo iure. Ad fīm dic qđ be ne loquendo tales non debēt dici leges. Sy. j. de re. ec. nō ali. c. vltimo.

Prohemium

A circular library stamp with a double-line border. Inside, the text reads 'EL COLEGIO DE NUESTRO SEÑOR JESÚS DEL CARMEN' in a circular arrangement.

Decretalium

Tio. viij. de quibus tene qđ habes in probemio sexti in fi.
CItem querit glo. quid si aliqui vellent uti antiqua cōpil.
Solu. dic qđ essent excōdicandi qđ renūt contra mandatū
pape xxv. q. i. generali. j. de ma. z obedi. si quis vel dic fmi.
d. z. p. m. qđ erit pena arbitraria. j. de of. dele. de causis. ij.
respon.
CItem queritur nunquid possimus allegare antiquas cō
pilat. **S**o. dicit. **G**of. qđ sic quia factio nō allegatio prohibe
tur. **S**ed **O**sti. dicit qđ si non potest fieri quomodo poterit
allegari. dicit d. z. p. m. quod bene dixit. **G**of. qui r̄spectū
habuit ad antiquas compilat. vnde z ipse. **O**sti. z ali⁹ alle
gant eas quando per eas melius intelligi potest quod hic
babetur nisi id qđ remotum est correctu⁹ esset.

Finis Wobemij.

In nostra

Repetitiones super c. in nostra de rescriptis.

Anno nostra vt scribit hic dominus et pater meus princi-
pium huius decre. videt loqui de eo qui si
mil plures litteras ipetrauit finis de eo q
am receptus p primas impetravit scadas.
Vnde vt vtrunq; intellectum comprehendat
sic lumen dcre. C. recepto per litteras apo-
stolicas licet p bendam expectet ei p alias
litteras h suprimentes in alia ecclesia rece-
pi non debet. Primo ponit thema ex quo iuravit qd. Se-
cundo mandatum ex quo sequitur responsio ibi. M. Secunda
duo facit. Primo mandat. Secunda mandatur determinat. ibi nisi forte. Non nulli. i. aliqui sic supra. e. no nulli. xlvi.
di. sunt nqz. i. q. sunt no nulli. j. e. c. ultimo. s. de tu. z. r. o.
distra. l. j. q. sed non nullos. ff. de condic. instru. que sub co-
dic. i. r. n. s. cu si. Negatio enim pposita signo vniuersali ne-
gatiuo facit ppositionem transire in particularem affirmati-
viam ut hic p dicitur iurib: sed si preponatur signo vniuer-
sali affirmatio transit in particulare negatiuam. vt non ols
i. quidam no. xxvii. di. no omnis. i. q. vii. no omnes. z. c. se-
quenti. v. q. v. non omnes. j. de renunciatiobus. Nisi. q. p
pter conscientiam z. h. seq. j. de off. del. licet. ff. si certus pe-
tatur. l. non omnis: z dele. l. no omnius cum si. Item s. m. p
missam expositionem no. q due negationes faciunt vna as-
firmationem. ff. de ver. sig. l. duobus z d. b. j. de ure. ura.
z si p. in. j. glo. Clerici. in layco no fuisse dubiu. j. de tra-
sat. ex litteris. de s. supra co. cum adeo. de inst. c. ii. Plu-
res. s. vnu impetrabat plures: vt patet ex sequentib: Litte-
ras. per quas probatur gratia facta vel facienda supra ca. p
rimis. j. e. litteris. cum sy. An vero possit probari sine litteris
z quid si papa gratiam faciens mortuus ante confirmationem litterarum an expir et gratia plene notat. d. z. p. m. in
pblem sexti. super vbo trasmictum. Hoc tñ non omictio
qz facit ad. j. dicenda. q. no. c. o. p. sup. e. super litteris. Qd
littera in beneficiis habetur loco tituli. z linea canonico titu-
lo ius in beneficiis haberi non pot. z. deprebendis dilecto.
de inst. c. iii. de regu. iur. c. j. li. vi. Ex quo sequitur q pro-
bato q littera sit subiectio vel iniuncta illius vigore iustus
titulus in beneficio haberi no potest. ff. de ius. voca. l. z
z si. q. patronu z de re. eo. qui sub tu. vel cura. l. j. q. i. exqui-
cav. i. po. ea. l. fulcini. q. si quis. cuij. q. v. neque. xv. q. iii. si
sacerdotes in s. j. q. j. principat. j. de de ele. Qualiter cuz
similibus. Sed archi. de lit. cotest. c. j. li. vi. dicit littera ha-
beri pro titulo i collatione facienda non in facta in qua colla-
tio. t. de concess. pben. c. vlti. li. vi. Sit enim gratia sine lit-
teris z semper litteras pcedit vt no. Inno. sup. e. cōstitut. z
dicit archidia. q littera est titulus remotus. no imediat. si
mille q no. C. per quas psonas no. acq. l. j. et qd solet dici d
li. obla. c. ii. Impetraverit. i. optinent iup. c. pxi. cum si z
est visitatu hoc verbum in materia rescriptoz vt qd p totu
bunc titu. Fraudulenter qd presumunt ex quo alie non
faciunt de alijs mentionem. quia si papa sciusset non con-
cessisset quum saltem mentionem fecisset supra. e. postula.
in s. de concess. pben. Cum nostris plurib: clericis qd
esse non debet. lxx. d. f. c. v. z. de pben. ad hoc z. c. cum
iam dudum. In alijs plures in pluribus vel resolutur in
singulari. Jo. an. j. de priu. vt priuilegia. Licet p quā vis
z hoc faciebat dubiu. Ecclesiasticu. beneficiu. quasi de se-
culari beneficio non sit dubiu q no impetrat impetrantes;
nec illius taciturnitas viciat litteras beneficiales ad h sup.
e. postulati. j. c. si. pponente cuz sy. Feudu aut seculare be-
neficiu appellat. j. de script. ad audiencias. infi. depensis
ad aures vna plures. Ru. in li. feudoz. appellant feudum
beneficiu vt que su. p. c. bene admittit. z de beneficiis
fratris z c. z de bñ. semine. z beneficiu vt genus q est beni-
uola actio gaudiu. tribuens capiti vt in. l. feu. qui ca. feu.
amic. q. i. primis multas h spēs vt ibi z solet dici. j. d. verb.
signif. olim. Quod aut dicat ecclesiasticu beneficiu. j. di-
cam alias. Nichilominus. i. non eo minus q in una ecclie
sia sunt recepti. Impetrat z molestant ne sit verboruz incul-

De rescriptis

catio pōt dici impetrunt. s. in iudicio vñ solet in sua reus
solui. ab i impetione actoris. j. de ca posse. cu ecclia de p
u. accedentib: cum similibus. Molestant extra iudicuz
ad hoc. j. de simonia dilectis. i. Et. j. intellige q querebat
an deberet audiri. Eos. s. impetrantes. Sunt recepti p pri-
mas litteras vt inveniunt sequentia: z sic hic loquitur qn suc-
cessu. ne quis plures litteras impetravit dic tamen vt. j. dicā
Litterarū de alijs mentionē facientiū. j. e. ex insinuatōe
H. H. Molestari et si impetrare fuerit atē qn fuisse recepto
in alia ecclia. qz non est verisimile q papa. p vno scriberet
sup pluribus vacaturis s. m. cōpo. Nisi h dictio sequit
negatiuā z hoc respectu excipiendo ponit supra. e. postula-
ti. z. c. le. cu similibus. Itē dicit et precedit affirmatio oīo
quo respectu recipiendo puit. j. de ap. c. j. de sen. ex. si vo. i.
cum si. adde q dixi. j. de ap. ca. j. de sen. ex. si vero. i. cum
sy. Adde quod dixi. j. de ordine cogni. c. vlti. z sic hāc di-
ctione sequit verbū forte h dicit q factū respicit si. j. de re
num. nli. cu p. d. q. qui voto. z. j. de cl. z. i. c. i. d.
uersis. z de cōcess. pben. postulatis interdū ponit hec. di-
ctio assertive iur. respectu sup. e. sup litteris. j. de symo. per
tuas. i. j. de hoc. j. de testa. c. i. Ante q procedit ad alia
pro intellectu h̄ decre. seire debes q plures litterae bene-
ficiales impetrant interdū a diversis ad idem beneficium
z tuni se no impediunt cu eadē ē forma facit q no. supra. e. ex
tenore z saluo q ex pluribus titulis no p haberis in il-
lo beneficio de elec. vt quis dnas. li. vi. Interdum ab eodē
ad plura beneficia z tūc qnqz successiue. Interdū simul ad
plura. Primo casu quandoqz facta receptio p primas. z
hic nulli dubiu q sede n valēt de tali receptione no habita-
mentione dicit littera nisi. s. m. Inno. vell renunciare iu-
ri qd h̄ ex talis recepto qz tūc non fuisse veritas tacita q
expressa litteras non habuisset. vii. q. i. pastoralis. j. de pben.
cu secundum supra. e. sup litteris z vñ hoc placere archi. sub du-
bio sorte. j. de pben. si motu. pprio. li. vi. Si cōposte. dicit
qz h̄ facit qz no est verisimile q ita d. facil. papa scriberet
p eo cui al gratiā fecerat. sicut si munqz p eo als scriptis z
h̄ placet. d. z. p. m. q tales litterae sūt ambitiose depb. quā
uis. li. vi. dicit et q Inno. vñ notasse qtrariu supra. e. postu-
lasti. Utrum est ibi loquitur de adepito beneficium hic de im-
petrate no adepito. Si mili. t. q. r. Inno. quā alleg. de de-
ci. sup litteris. ita h̄ locum post adeptum beneficium cui
vellet renunciare. sic ante adeptū op. ergo fateri viciū fuisse i
data q considerari. d. j. e. si eo tpe. li. vi. supra. e. eam te vnd
littere no valuerit nec qd p eas fieret teneret supra. c. p. z
ibi no. Quādoqz aut scđe littere ipetrant aī scđm recepti
onē p pmas. z tunc si recipitur p primas obstabit sibi exce-
ptio cōtra scđe z p hanc decre. Si aut adhuc no est rece-
ptp p primas z illis primas vellet renunciare z vti scđis tm.
hēdē sūt opiniones. de quib: dixi. in. pxi. mēbro z tene ēt
hoc cau q in illo finaliter dixi. per eandē rationē. Si il-
lis no vult renunciare z prime sūt valide obstabit exceptio
erra scđas. q de primis no faciūt mentionē. Si vero prie sūt
annullate p except. et post impetrantes scđas tūc s. m. glo.
valent scđe qz papa noluit qz p litteras beneficium cōsequere
tur z verba et cum effectu. t. c. j. de ele. no resi. relatus. Sy.
q. no. supra. e. ex tenore. j. de concess. pben. cum nñfis in. iij.
glo. z idē vñ tenere. Inno. hic in sua pma glo. S. Osti. cō-
tra qz fraudulentem impetrant scđas. no faciēdo de pmas etiā
no psonatis mentionē hoc placet q id qd supra dixi. l. quia
viciū fuisse i data nā z dato q prime fuerint viciose tñ no pp
h̄ dē excusari ex quo ipsis pendentibus impetravit alias.
quomodo ipsis teneret facere mentionē ne melioris sit cō-
ditionis qz is qui legitime ipsas primas impetravit. j. de
pben. euz. q. li. vi. z per hoc p. Rūsio ad notata i pdi-
ctis decre. ex tenore z cu nostris. qz illud pcedit p primis vi-
ciosis exfacto alterius z in litteris. a diversis ipetratis. S. h̄
hic loquimur cu prime z scđe ab eodē viciose impetrare su-
erunt. Interdū psonant scđas ante q primas z per illas re-
cipitur z h̄ pto s. m. glo. qz no refert que valeat z statut pson-
ationi supra. e. c. j. de ap. vt debitus z hoc recitat Inno. c.
p. qz quē non obstat. sup. e. ceteris qz loquīt qn a diversis glo-
nis sup eodē facto aduerse lre impetrantur hic sup diversis
beneficiis

In nostra

versis beneficiis ab eodē fatur Inno. q alij melius di-
cunt qz hoc cau se de fureunt per fraudem impetratē
de ante receptionem potuit ḡtra ipsi excepti sed non po-
stea ita intelligit hec decre. que dicit q debent esse con-
tent. Et. q. Ad. ob. i. q. i. si quis neque t. s. e. constitut. qz
hoc no opponebat hic. Sed ne tñ per receptionē volū
tas enim pape fuit qz sibi prouidere nec hoc fuit obreptio
stricto sumpto vocabulo hoc dixit per ea q notauit. s. e. cuz
dilecta. H. Osti. no placet qz ex quo ipetratio fuit vicioza
no valuit receptione facta illi vigore. s. m. no. s. c. p. Un
de supra. c. ad aures. tener Inno. qz talis. s. qui subrepti-
cie impetravit licet recipiatur ne posset sine peccato bene-
ficiū retinere. Unde saltem denunciando pōt agi cōtra eū
de iure iurā. quādmodū in fi. Z. net ergo Osti. qz
hoc cau no valēt se nec per eas debuit recipi quia fuerunt
fraudulētē impetrare per id qz dixit de data considerāda
qz etiam probatur exhibiſ que. j. dicā in. vi. obiectōe sed si
de scō per ipsas fas fuit receptus est dubiu an per primas
possit recipi. z dñt quidam vt recitat compo. q si velit re-
nunciare se gratie recipi debet per pias lras al securis plus
sibi placet qz alij dñt qz si per fas est beneficium consecutus
prime sunt effecte viciose. Itaqz dato qz beneficium renū-
ciaret per fas obtinet poterit recipi contra primas de re-
nuncia. ex trāmis. z qz s. m. cu eligendo vnu alij renūciā
se videretur cuz s. m. intentionē mandatoris vtrunqz reti-
nere non possit. C. de sur. l. i. cum si. Et per hoc vñ com-
po. accedere ad op. glo. de qua supra dixi. Sed cu di-
xerū qz no tenuit receptione facta per scadas. no credo qz de-
tut sibi optio et id no renūciat primis. nisi qz de scō ade-
ptus esset beneficium. Quod sunul de iure cu debito vi-
gore primarum renīciat non posset vt in clemē. e. ti. gratie
coniuncta cu decre. d. p. e. cu libo. vi. Si at p. z.
simul plures lre beneficiales ab eodē super diversis bene-
ficiis impetrantur z alie no faciunt de alijs mentiones s. m.
predictas op. glo. z Inno. z idē ab. valent ille quarū auto-
ritate ē recepte z illis debet esse contentus per hāc decre. Sed
ost. tenet hoc cau neutrā valere qz fraudulen-
ter impetrare fuerunt vt hic in p. z. hoc satis ad hoc ne
lre beneficiales sint viciose verba aut pape sonant quando
successiue qz plures lras impetrantur z fuit receptus per
primas. qz bene pbat fias de receptione enim que non es-
set mentio fieri non posset. s. t. i. cu accessessissent cum si.
Dicit. iii. H. Osti. qz si mādatt pape alr intelligis. s. quādo
quis simul plures litteras impetravit gratiā continet z idē
si successiue z per scadas est primo recepte hoc placet per id
qz dicā in solutiōne prime obiectōe. Ex his ergo duo
principaliter colligas ex doc. Primi qz plures litteras
beneficiales sup pluribus beneficis impetrat in alijs de
alijs no habita mentione. nulle valent z hoc colligitur ex
principio in verbo fraudulenter. Secundū est qz no valēt
littere ad beneficium impetrare in quibus de receptione im-
petrat. facta per alias litteras mērio no haberef z idē si per
ipsas primas nondū esset recepte z in secundis no fieret mē-
tio de ipsis. Propter primū dictum. qz in recepte ad
beneficia impetrat. ponderamus affectū potius qz effectū
Sic. j. de biga. c. p. z. c. nuper vbi de materia. Se-
cundo ex eodē. p. o. dico. qz id qz est de iure inaliud impedi-
mentum p. z. s. i. de elec. cōsideramus z. c. audītib: h̄
de hoc z de regulis iur. non p. z. li. vi. Tertio ex eodē qz
ex concurrentia duoz actū simul vtrisqz reddit inutilis
de quovidētū ēn. c. corā de el. Quarto no. ex secundū
dicto qz vnu cōsiderus vnu tantū beneficium. habere d. z. z
est regulare fallit i casib: no. j. de elec. dudū. j. z dic vt no.
docto. j. de p. z. e. de script. ad mta. Quinto nota qz ne dum
de iure qz quis habet i re tenetur facere mētioē sed ēt de
iure qz habet ad re tenetur facere mētioē nā sicut quis
perdit ius qz h̄t in re per adoptionē scđi curati. sic ius qz
habet ad rem et si habet ius ad curati z recipit aliud cura-
tum vt in cle. e. ti. gratie. Sexto qz in litteris ad benefi-
cia impetrat. no sufficit fieri generale mētioē de alio sed
op. z fieri spālem si. videtur. j. e. cum aliquibus z. c. susce-
ptū li. vi. de p. z. e. i. ergo no de illo qz quis non ha-
bet nā lōge minus ē actionē habere quā re. ff. de regi. iur.
Lminus benefacit de offi. leg. c. vlti. li. vi. z clemē. de of. or.
z si ab aplice in quibus dicitur qz de beneficio qz quis opti-

De Rescriptis

to z cōtū. ex litteris de re iudi. iter monaste. cu si. C. Pri-
mo. ad primū dictū. qz vbi deficit iuris rō z iplum ius
per consequens. j. de renū. post translationē. j. de big. de
bitū. ff. de iure pa. adigere t. s. qz cuz sed hoc cau
deficit rō pluralitatis si alijs tñ viceretur per quā id vide-
tur inducere ergo saltē ille deberet habere effectū. So.
saltē a principio volunt plura beneficia habere z hoc fecit
qz potuit z id dicta rō non deficit in isto saltem quantū ad i
tentionē suam cum impetravit ex quo presumitur qz ipsi
circūvenit quare ei interpretatio fuit surrepticia z hac rōe
littere nō valēt et circūscripta rōne pluralitatis ad hoc. s.
e. postulasti. j. de re iudi. cum olim z. c. bertoldus z sic tē
pote dat fuit viciū impetrando quare no valēt. s. e. consti-
tut. j. si eo tpe. li. vi. in. l. n. ad beneficia ipetratis omnis
puritas d. adelte vt pbant predicta iuraz. i. q. i. neque de
elect. cu dilecti de fil. presoy. ad p. t. i. z. c. nō resi. cōque
rente de cōces. p. z. cu nostris sic cessat obiectio. C. Se-
cundo ad idem op. sic id qz de duobus iuribus in duabus
personis concurrentibus indicatur si in eadē persona con-
currat idē debet indicari. vii. q. in scripturis de pēta
di. iii. ad hunc instant. j. de testa. officij z. c. requisisti. ff. si
certū p. l. singularia cum si. C. Sed si due persone sub
eadē data impetrant z in eadē ecclz paritas est in gratia
saltēna littera d. habere vigore. j. e. duob: li. vi. Ergo
idē de vna persona diuersas litteras ad diuersa be-
neficia impetrante sub eadē data est dicendum. s. qz sal-
tem vna littera d. habere effectū. So. diuersitatis ratio
nis inducit etiā in alijs similibus diuersitatē iur. xxvij.
q. i. nuptiarū. j. de hys que sunt ap. cu applica vñ predicta
rō habet locū quando illa duo iura. licet et iuste cōcurrunt
in eadē persona z subest eadē rō que subest in diuersis
Alfecis. C. Sed hic illicite simul cōcurrunt ista duo iu-
ra quia viciū fuit in impetrante qui sū factū no ignoravit
j. e. ab execicato. Et sic tacuit qz exprimere debuit di-
xi supra. Sed in decre. duobus no fuit viciū in impe-
trate ex quo ad hunc p. alio in ecclz scriptū no erat. Sed qz
papa non intendit grauare ecclz de. j. j. e. mandat. z. c.
se. alterius tñ littera sorcūtū effectū nō aliud appareat
de intentione pape. C. tertio op. de decre. ex tenore. s. e.
z qz ibi no. s. qz vnu impetrat diuersas litteras ad diuer-
sos super eadē cā caret impetratis si vñ vtrisqz sed alijs
tantū bene potest vñ. C. So. b. op. osti. qz ibi ponit cōcor.
huc tenet enim qz dato qz non vñf nisi alijs sit viciū in
impetrando. Sed et tenendo cōmune opinionē secundum
quādū est qz dixi obicienda adhuc non obsta qz illud h̄
locū i. r. ad littere impetrat in quibus nō interest partis
nisi cum vñ vtrisqz z sic ibi inspicitur iteresse partis h̄
hic in litteris beneficiales viciū impetrantis qui ta-
cut qz obnit exprimere ipsas reddit viciosas. o. j. e. si p
ponente deprebē. si motu. pprio. li. vi. Et id ḡtra intentionē
pape fuerunt hic tales littere optēte quare no valuerūt. j.
de prebē. capi. vlti. vel dic vt dixi post Inno. C. Quar-
to op. cōtra id qz primo notauit qz affectus sine effectū no
d. puniri. j. de spon. c. f. ff. de cōdi. z. de. hec condicō: dic
vi. j. de biga. nō. Itē affectus qui saltē cu actu exerio-
ri inducit per se viciū consumātū bene debet puniri vt di-
xi. j. de eo qui micti. in pos. c. i. indistincte ita fuit hic qz ēt
per actū exteriorē presumūt qz voluerit cōsiderare. dñz
papa eo qz in alijs mentionē no facit z sic ambe littere con-
tra mētioē pape fuerunt impetrare vt dixi. C. Quito op. ad
id qz scđo no. de regi. non p. z. cum concor. de regi. iur.
li. vi. So. i. maleficijs. salut illa regula. vt ibi no. ita in his
que viciose fuit hic aut propter taciturnitatem ambe littere
re viciose fuit z id se inuicē impediunt. C. Quito op. glo.
ad f. c. s. qz no vñf de receptiōe facta per primas ne-
cessario fieri debeat mentio in secundis per decre. s. e. cuz
adeo z. j. e. si p. z. e. ex qz p. p. qz de beneficio qz quis h̄
tenet facere intentionem ad idem. s. e. postulasti. j. de
prebē. si motu. pprio. li. vi. ergo no de illo qz quis non ha-
bet nā lōge minus ē actionē habere quā re. ff. de regi. iur.
Lminus benefacit de offi. leg. c. vlti. li. vi. z clemē. de of. or.
z si ab aplice in quibus dicitur qz de beneficio qz quis opti-

In nostra

net. r.c. sed iste qui solum est receptus et si actionem haberet vel ius ad rem nondum optinet de concess. prebē. c. vlti. vij. li. C So. glo. q. si nō sit adhuc beneficium cōsecutus tam per ius canonie q. habet pro beneficiato reputatur: et ideo de tali receptione debet facere mentionē. C Sy. q. dicitur q. quis actionē habet r.c.. ff. de in int. resti. nemo videatur de regulis iuris qui actionem et satis est ut huiusmodi littere sint viciose q. istud est tale tacitū. Quod si papa sciūisset forte alias litteras nō dedisset quin saltem de illa receptione fecisset mentionem. Ad hoc. j. c. abbatem de filiis presb̄y. c. iiij. li. vij. et facit q. s. dixi et per hoc disputauit et determinauit. d. r. p. m. q. etiā nondū de recept. sed expectans tenetur facere mentionē d'vacatura quam expectat vel reservatione que pro eo pendet et si non fecit dicit litteras non valere ad q. etiam inducit. j. del. g. non soloz. ff. de r̄sfruc. arboribus. g. vltimo. C Itēz quia ex spe iste dicitur prebendatus. sicut ex spe quis dicitur vslurarius de r̄s. consulis cuz symoniac. xv. q. viij. p laicos facit de sen. ex. religioso li. vij. inducit principaliter hanc decre. et quia tales littere sunt ambitiose ergo restringende de preben. quamuis li. vij. quōnem posuit de regulis iuris ignorantia. libro. vij. et per predicta patet So. ad contraria. C Se ptimo quo ad vlti. no. op. et videtur q. sufficiat mentio generalis: puta non obstante q. alias beneficiatus extat vel per alias litteras in alia ecclesia sit receptus vel q. alias litteras ad aliud beneficiū impetravit q. sic generaliter ex primendo videtur generaliter expressisse nam spālia in generalibus insunt. ff. de regulis iuris semper in generalibz et qui nominant gen. per consequens quālibet eius specie. j. de rebus eccl. nō alie nulli. j. de verbor. signi. c. penul. facit. xiiij. q. v. penale. xxij. q. iiiij. meretricios. ff. d. au. et arg. le. l. medico. 2. r̄slo. Item tantuz valet aliquid exprime re in genere sicut in spē xxij. di. Quāquam lv. di. si euāge lica. xxij. q. iiij. non extimemus. xxij. q. v. Si non licet de consecra. di. v. non mediocriter. ff. de r̄s u. ha. Si ita. ff. d. adimi. tu. si duo in fi. dele. iij. l. si corus in prin. et de hijs que i fra. credi. l. i. g. xl. et j. de zcel. p̄bē. post electionē d. of. leg. c. pe. li. vij. C Itēz q. hoc cāu sufficiat gnialis mentio vī et p̄ssū d. p̄ben. n̄ p̄t i sc̄m r. c. is cui. li. vij. et facit q. no. j. e. c. penul. li. vij. sup vbo expresse. C Et hic tez q. po. q. p. hoc ap. papa noluisse impetrantem habere vtrungz beneficium tamē dicit h̄ s̄ osti. et d. r. p. m. et hoc placet ad h̄ vlti. istud verbum expressum q. talis debet esse expressio per quam de intentione pape appareat. C Nec aliquid est tacenduz q. posset reddere principem ad difficultius concedendum si fuisse expressum ad hec de prebē. c. vlti. r. e. ti. quamuis i. r. c. cum in illis li. vij. C Et potissime in hijs que sunt d. facto impletantis quale est istud et facit q. dixi. j. e. mandatum in. ix. q. in sol. argumētor. C Ad contraria dic q. et spe cialia includant in generalibus non sequitur q. vbi de expressione tractatur sufficiat generalis expressio. j. de confir. vti. vel iuti. bōe. i. j. de elec. ecclesie. C Itē nōz tm̄ i genere exprimere sicut in specie vbi generis et speciei ratio ē diuersa facit q. no. j. de offi. or. si sacerdos. Ad idem supra e. sedes. j. de concess. preben. accedēs r. c. cōstitutis. j. de p̄cūra. qui ad agendum li. vij. ff. si quis cau. l. s̄z et si. g. que situm de regu. iur. in generali. li. vij. cum concor. ad decre. non p̄t. Re. d. r. p. m. q. ibi fuit expressū beneficiuz q. ius scriptum nominare non debuit immo dicit q. per illam reditum ad rationem cōpo. ad decre. is cui dicit q. ibi siebat gratia confirmanti in qua etiam non debuit nec potuit beneficuz nominari ad id q. no. per decre. pe. j. e. li. vij. Re. per ea que plene dicit in decre. mandatum in. ix. q. C Primo quero que sit rō huins decre. quantū ad vtrūque dictū fin declaracionem. s. positā. So. p̄z ex dictisq. omnis p̄ritas requiritur in beneficijs. vnde litteris ad beneficia impletatis nihil debet taceri q. si exprimeretur papa veri simile rederetur difficultior ad concedēdum litteris vel saltem de illo saceret mentionem et q. tales littere sunt ambitiose et ideo restringende ex quibus sequitur q. si non fit mentio cōtra vtrungz dictū impletatis sūt cōtra intentionē pape et iō nō valēt: pdicta proban̄ ex deis marie in prima et

De Rescriptis

in ultima obiectiōibus. **C** Scđo quero cū supra dixerim q̄ et de iure q̄ quis h̄z ad rē quis teneat facere mētionē nā quid spoliatus beneficio teneat nr̄ facere de illo mentionē si aliud impetrat et v̄f q̄ nō ar. de prebē. si tibi concessa lib. vj. dic 2tra vt no. d. t. p. m. j. de prebē. q̄ in tantū q̄ titu- lū retinet et p̄ auc. decre. et quia act⁹ h̄z t̄c. vt ē dc̄m. **C** Itē q̄ alias eēt parata fraus cōtra hec iura p̄curaret. n. beneficiatus q̄ velit aliud beneficiū impetrare se spoliari pmicti si post spoliationē nō teneref facere mentionē talibus autē fraudib⁹ c̄ obuiādum de symo. sicut tuis de diuor. Quan- to ad hoc facit q̄ si illud beneficiū quo quis est spoliatus esset curatū et recipit h̄z tale vacat primū si. de diuor. signi- ficasti. vt no. d. t. p. m. post vine. j. de prebē. de multa super v̄. habebat. **C** Ad decree. si tibi cōces. r̄ video q̄ loquitur de pen. decree. de insta ad q̄ videndū regri posko. scđo benefi- ci vel q̄ stet p̄ eū q̄ id optimū de prebē. l̄z eps. li. vj. **C** S̄z cū eo tpe quo fruct⁹ alteri prestent pena pos. illius nō bēt nec per eū stat ergo nō est locus pene. vnde non sic in casu conuerlo si habēs beneficiū curatū cuius fructus debefas- teri recipiat scđo. tale et possessionē cōsequāt vel per eū stat nā eo casu primū vacat ipso iure sed in hoc casu ius h̄z i p̄ri mo beneficio et hoc ē satis nō habita consideratiō posses. vt ex predictis p̄z de casu cōuerso supra an. q̄ violenter vel al iniuste detinet beneficiū et aliud impetrat teneat de prio facere mentionem tenet. d. t. p. m. q̄ sic per decree. eum qui de preben. li. vj. vt ibi no. in. uij. glo. **C** Tertio que- ro quō querat proprie beneficiū ecclesiasticū de quo p̄ con- sequens impetrans tenetir facere mētionē. So. hoc cogno- scet ex parte persone p̄uidentis qualitatis eius cni p̄uide- tur qualitatis ipsius beneficiij et modi in prouisiōne seruādi de promotiōe q̄ non nisi per ipsum et prelatū ecclesiasti- cum potest fieri p̄uisio. Et si qñq̄ fiat p̄setatio per lay- cū patronū de iure patronat⁹. c. uij. et quasi p̄ totū. **C** Nisi p̄uisio spectaret ad laycū ex privilegio papali. Alius. n. q̄ papa tale privilegiū cōcedere nō posset. Sic intellige. j. de prebē. dilect⁹. uij. de conceſ. p̄ben. c. vlti. et q̄ no. xvij. q̄. viij. in fi. sume z. x. di. imperiū ad hoc. xxvij. di. bene quidez. j. de elec. sacro san. z. c. massana cū similib⁹. **C** Itē q̄ ille q̄ h̄z p̄uidere illud sibi retinere nō p̄ot. j. de insti. c. fi. et facit q̄ no. j. de prebē. relatiū. **C** De scđo q̄ de ipso nō p̄ot pro- uideri nisi clīco supra. e. cū adeo. j. de transac. ex litteris. j. de insti. c. ij. bene facit clemē. de domi. q̄ cōtingit. h. vt at in prin. **C** De tertio puta q̄ h̄z aliquid spiritualitatis an- nerum vel cui ānectit. Unde propter diuinū officiū datur ecclesiasticū beneficiū. j. e. c. vlti. li. vj. lxxxij. di. si quis sa- cerdotū. Itē q̄ perpetuū et quātū ad eum cui confertur hoc est enim propriū beneficiorum ecclesiasticorū lv. di. precepta z. lxx. di. scđo facit supra. e. postulasti et q̄ no. j. d. filiis p̄ibyteroz veniens et de clīco egro. c. pe. **C** De quar- to q̄ d̄z p̄uideri pure et sine pacto vel cōditione et nō pro- comodo temporali al. comicitetur symonia. i. q. i. scđo. z. q. ij. quā pio z. q. uij. si quis dator. z. c. saluator et quasi per totū. j. vt ecclia bene. c. vno. j. de simonya 2sulere. c. eiusdēti. nec est vis in nomie siue beneficiū siue officiū siue posses. aut p̄estimonū vel p̄ficio appelletur. xvij. q. i. posses. s. c. . pxi. de clericis non resi. conquerente et in p̄dictis. c. saluator et consulere dum in eo p̄dictie cōditides cōcurrant. Et sic in beneficiū cōserit nō in stipēdiū facit q̄ no. goff. et con- po. supra. e. postulasti. z. j. de p̄bē. q̄uis. s. i. li. vj. **C** Quar- to quero nūquid de qualitate vel quātitate beneficiij. i. qua- vel ad qđ ius h̄z sit mentio facienda in impetratiōne alteri us nam de qualitate cure eius qđ impetratur non est dubi- um vt. j. de prebē. c. vltimo z. e. ti. cū in nullis li. vj. Et vi- detur q̄ sic q̄ per qualitatē vel quātitatē beneficiij q̄ quis h̄z in re vel in spe. poss̄z papa moueri difficultius ad litteras concedēdas. Et hoc sufficit vt impetratio dici debeat vi- ciosa vt sepe dictu⁹ est in cōtrariū q̄ de quātitate nō vide- tur iure expressū sicut nec de quantitate eius q̄ impetrat̄ l̄z illud seruetur in quibusdā partibus et maxime in impe- trationib⁹ que sunt in apulia et in forma pauper̄ nec etiā videtur statutum q̄ de qualitate fiat mentio nisi de cura cū disp̄satio supra pluralitat̄ ipetrat̄ vt i. cle. de preben.

In noſtri

si dignitatē vbi de hoc si haberemus constitutionem que mandaret quātitatem et qualitatem beneficiorum exprimendam. Cum aliud impetratur ipsā non putarez iniquā per predictā rationēm credo tū tenendum q̄ tenet et seruat fīlus curie. s. de consti. ex litteris. j. de crimine falsi q̄ graui. Sed declarando quid de iure posset descendere. Id ut qd̄ dignitatē habēs vel ius ad illā debet illā exprimere sub hac qualitate. s. dignitatis nec sufficeret illā nomine generali beneficij exprimere tantū ppter odiū receptorū beneficii alius de preben. quis. li. vi. tuz quia eōtra loquētē debet fieri interpretatio in dubio de re iuris. cōtra eū. li. vi. Et facit q̄ dixi. j. de concessionē preben. cum nostris in prima questione. Sed verbū beneficij interdum sumitur large vt dignitatē ēt cōprehendat interdum stricte vt illaz non includat et maxime in hac materia. Recipiatur ergo impetratio q̄ facit contra impetrantē ad idem optime facit. s. e. ad ann. res. Idem videt posse probari de qualitate cure Cum etiam nulla notabilior expressio requiratur et quātū ad habentes cui ēt prouisio facienda. j. de prebendis. is. cui. li. vi. E si id debet exprimi cū gratia sit collatorū vt ibi forcius cū fī impetranti cum prima certo respectu favorabilis sit. Sed hec omni modo odiosa et forte ppter hoc hodie multū iolenit de huinsmodi qualitate. s. cure facere mentionē et idem potest probari de qualitate residentie continue de qua similē mō iudicatur sic de qualitate cure sīm nota. per doctores j. de clericis non resi. c. vlt. Dequalitate ordinis ānepi vlt. Decre. ei cui de pben. li. vi. Sicut enī hec qualitas nō est necessario exprimenda circa beneficium q̄ impetratur vlt ibi ita nec circa illud in quo vel ad qd̄ ius habetur dequalitate beneficij per quam redditur sufficiens idē probatur per Decre. cum ad eo. s. e. de preben. cū teneamus et eo. tū is cui. inprinci. li. vi. sed q̄ ibi sequitur in v. vel nisi facit contra. Do. Benedict⁹ suo tempore bene dedit litteras in bus et sibi et si de certo valore beneficij q̄ habebat impetrātū precise non facerent expressionē tñ exprimebant q̄ beneficium q̄ habebat impetrans certā sūmā. non excedebat ne congrue ppter dubium facti q̄ cōmuniter accederet aliter hoc casu posset fieri expressio. Quinto quero an impetrātū litteras beneficiales a papa teneatur de reservatione que pro eo pendet auctoritate legati facere mentionem. id queritur de auc. capituli expectante: tenendo q̄ ē verum q̄ receptiones capitulo:um non sunt revocate per Decre. in de cōcel. pben. li. vi. So. si reservatione vel receptio ē si alii ecclesia vel de beneficio spectante ad collationem alterius q̄ impetratio facta a papa puto q̄ sit mentio facienda cum in vitroq; casu beneficiū saltem sit debitum. Iz in scđo casu non sit affectum et hoc sufficit per ea que supra dicta sūt maxime in. vi. obiectione. Sed si impetratio est facta in eadē vel de beneficio spectante ad electionē eiusdē hoc ipso īre. extiguit p̄a gratia ex quo eadem est persona et ad idē beneficium. s. illud q̄ primo vacabat vtraq; gratia referatur sed scđa fortior de pben. hū. qui li. vi. vī q̄ per hoc impetrātū renunciat illi prime quare non puto q̄ teneatur facere mentionem. Sexto quero de ordinato ad titulum alicui ecclie ad presentationem abbat̄ vel rectoris vt fieri solet ē pot̄ vt. j. de iure. patro. postulasti de symo. per tuas. iij. a. de tali titulo in impetratiōne fieri debeat mentio et per predicta iura. vñ q̄ sic q̄ talis videretur beneficiar⁹ beneficii ecclastico de preben. cū scđm tñ hoc non seruatur quā illud ius ex sola tali impetratiōne protinus extinguitur et facit q̄ primo dixi. Septimo quero de eo q̄ hic tractantur doctores an litigans super electione vel presentatione dī facta recipiatur ad aliud beneficiū per hoc cedat liti. et docit. Inno. et cōposte. q̄ sic si illa simul teneri non posset alsecus si enim per adoptionem sed i quis renunciat p̄o. habito q̄ simul cum scđo teneri non possit forcius liti. seu adoptioni q̄ est minus vt. s. dixi. ar. Decre. exparte. iij. Par facilius quis priuatur habendo q̄ priuetur eo q̄ iam habet al copo. C. de prescrip. xxx. an. Si quis emptiōis et patet concess. pben. c. vlt. li. vi. Idem Osti. Nō ob. q̄ habēs beneficiū pacifice si recipiat sīm cū p̄ quod impeditur possessionem habere non perdit primū vt no. Inno. alega. j.

De Rescriptis

de preben. de multa et pbatur de pben. licet ep̄s li. vi. ergo nec ex quo recipiens pacificam perdit litem quod isto scđo casu non est vicius ingressus sed primo fit sic si dicat ipm non renunciasse liti. quod si postea optineret in lite oportaret ipsū dimittere alterum et sic non simplē sed temporaliter ipsū habebit quod est contra iura. Sed circa hoc quero quod si tempore receptionis sedē fuit protestatus. quod non intendebat renunciare liti. So. dicit. Inno. receptio. ē viciosa quod non ē cōsensus purus. qui requiritur de elec. c. ii. li. vi. facit de preben. cum non ignores nec perpetuus sit temporalis contra iura. h̄x. dī. c. ii. facit. viii. q. i. quam vis. de cōdīc. apo. c. vlt. Osti. contra quod si dicat receptione viciosa non sequitur quod renunciaret liti. cū iste modus renunciandi nullo iure caneatur sed dicit. d. t. p. m. quod hodie cauetur de pben. eum q. li. vi. negat tñ Osti. receptionem viciosam quod recipiendo ecclēsiā et ep̄atum desiderare posset et in mēte gerere quod illū recipere si ad ipsum p̄moueretur. viii. q. i. qui ep̄atūz et j. de trāsac. c. fi. Sz h̄ nil ē dicere ex quo simul teneri non possunt cum per hoc pateat protestationem facto contraria et iō non iuuat de consti. cū. m. unde tene cum Inno. ut et tenet d. t. p. m. p̄ cle. e. ti. gratie et p̄ ea quod notauit de pben. si pauper in. i. glo. et p̄ hoc inserit quod cū pure recipit h̄z et alii possessionē acceptat que cū illa sup̄ qua litigat teneri non potest renunciare intelligit prime liti tenet si aliud non ob. si secundā recipit cū protestatione predicta tūc non tenet receptione secunde et nibilominus per adoptionē possessionis perdit ius quod habebat ad primā. Alterius circa hoc quero quod si monetur etiā sibi lis super secunda ppter quod possessionē habere non potest. Enet compo. quod prime liti renunciasse videlicet quia per consensum eligendo iūm de duobus que simul haberi non possunt alteri renunciat. C. de sur. l. i. d. t. p. m. tenet contrariū unde dicit se consuluisse quod habens gratiam ad dignitatē et quod duceret acceptandam non perdit gratiam consentiendo electiō de se facte etiā ad ep̄iscopatū et ipsi confirmationem petendo non ob. quod prima gratia fundat super p̄tate et voluntate acceptādi. per quod nūc acceptando electiōne ep̄iscopale et acceptationē contrarie viam preclusisse videtur dō postu. c. vno li. vii. e. l. dēse. ut quis duas quod acceptione collationis iam facte que tribuit ius in re. j. de preben. si tibi absenti. li. vi. non p̄mit grām nisi venias ad possessionem pacificaz ut in dicta cle. ḡre. Que nec ē p̄imeret formā pauperū ut in decre. si pauper de prebc. li. vi. Ex acceptio que precedit collationē vel acceptationē electiōis non tribuit ius in re sed ad rem de concessiō. preben. c. vlti. li. vi. de elec. qualiter dō accusa super hūs. Si ergo illa non permit multominus ista dicit tñ quod si ex vi gratie acceptaret dignitatem et ipsius possessionē haberet vel per ipsum staret periret ius ex electione quesitū sicut in opinionē quod est vera. s. qd ante confirmationē renunciari potest sine superioris auct. ut no. de transa. c. ii. de elec. si electio. li. vi. et facit quod dixi. j. de concessiō. p̄bc. cū n̄fis in. v. obiectione et ecōuerlo habita confirmatione ep̄ali electionis et possessione et consecratione vel la p̄so cōsecratiōis tpe p̄cepta erit gratia et non p̄us. xxvij. di. Siquis et j. de elec. cū in cunctu et facit quod non. de regula. beneficium. li. vi. ad contraria respondet quod in eis erat contrarieitas impossibilis circa idem hic vō varietas circa diuersa et cōpassibilis an̄ poss. Ad id quod de receptiōe dicebat respō. quod cōsensus vel acceptatio elec. non fit ex vi ḡre p̄ lras habite h̄ op̄y. in agis inititut equitati. Jo. cal.

Mandatum

est deprecariū sine precariū. xxiiij. q. ix. Quilissarins. ij. q. v. mandasti. i. q. i. filiū. C. coia delc. l. ij. j. de testa. Ioannes Interdū monitiū. s. e. eaꝝ. te. r. c. cōstitutis r. c. capi tū. j. de prebē dilect⁹. ij. Interdū consultiū. j. de deci mis suggestū. ff. dele. ij. cū pater. h. mādo pcedūt at iste si gnificatiōes qn̄ talē cōstat esse mandātis intētionē vel qn̄ inferior mandat supiori vel par pari. al'enū q̄ exortat mā datoris opa nō fūgit. ff. de hijs qui no. infa. ob hec verba ī fine vñ ibi no. q̄ pprie hoc verbū nō est monitiū vel com medatiū vel persuasiū vel cōsultiū vel demonstratiū z idē. no. in pale. l. i. ff. mā. in glo. pprie vñ pceptiū qn̄ lupe rior mādat inferiori z alia intentio nō appareat. j. de offi. archi. mādamus. liij. di. in mādatis. xxv. q. ij. si quis dog mata cū similibus facit. C. de ac. z obligationibus. l. si qui dē vñ ē necessario adimplendū z p̄ q̄ durū. xix. di. in me moriā al nō parēs merefpenā. xiiij. q. i. q̄ p̄cipit. s. e. sciscitat⁹. j. de offi. dele. prudentiā. h. adicimus dūmodo q̄ mā dat ad mandātis spectet offi. viij. q. i. q̄ fieri de hoc. j. de tēpori. or. ad aures z nisi rōnabilis cā ostēda quare id fieri nō debeat. supra. e. si qn̄. j. de prebē. cum teneamur. l. di. si quis preposta r̄ h̄ qn̄qz valeat q̄ sit cōtra mādatur. tñ lo cns est pene. j. de prebē. dilect⁹. ij. Lerto et respectu distin guis vñ quoldā a precepto q̄ dic vt no. i. predicto. c. q̄ pre ceptif et. xit. q. ij. dudū. In materia autē receptoz marie beneficiariū vſitatū ē hoc verbū vt hic z. s. c. pxi. j. c. abba te z. j. c. suscep̄tū li. vi. j. de concessiō prebende pposuit z. e. ti. Si caplo z. c. se. li. vi. z. e. li. de prebē. mādato z. c. se. z. c. mandatū cū si. Apostolicū fortius mandato legati hoc habet locū ad hoc. j. de of. lega. presertili. vi. Ad te loqui tur executori. Ut. i. q̄. est ergo expressū z qd̄ mādat sic. xxvij. di. victor. lviii. di. aplica. j. tribus. c. pxi. j. de elec. ne. p. defectu. cū si. Quādoqz vt ponit exēplificatiue. i. di. ius naturale. s. e. sciscitat⁹. ff. de iusticia z iure vt vim cū si. qn̄z similitudiarie vel cōparatiue. ix. di. vt vetez. j. de offi. or. si sacr. j. de offi. dele. prudētiā post principiū. j. de sepul. c. i. Quādoqz cōsecutiue. s. e. super litteris. j. de offi. or. pastoralis. ij. responso de regu. consulti. ij. q. vi. si autem lxxij. di. c. fi. i. q. i. quisquis. z. c. prece. cū cōcor. Lū hijs duobus modis ponit. C. de epis z cle. i. ihs ecclēsijs. Quā doqz aduersatiue p̄ sed. C. de ap. cū post. Quādoqz causa tive. p̄ sed q̄r. xij. di. c. xlvi. xlviij. di. h. necesse p̄ p̄i. j. de ap. vt debitis in prin. j. de consti. c. ii. li. vi. e. l. de offi. or. vt litigates cūz similibus. Quādoqz materialiter. xij. di. illud. j. de testa. Raynaldus in princ. z tunc stat proprie vt no. j. de cōdic. apo. vez. Faceres recipi de for. facias assignari vel facias puideri. no. j. e. abbate. j. de prebē. p̄ illoꝝ z. c. vlti. de cōcessiō. pre. cū nr̄is dic vt de cōcessiō bē. si capitul o. z. c. se. l. vi. Et i fratre. cōcor. supra. e. constitut⁹. j. de pre ben. dilect⁹. ij. oēs enī in eadē ecclā cōstituti. rōne cōionis z societatis que iter eos ē fratres dicunt de hoc plene per d. z. p. m. j. de regula. Joannes in prin. Si conditio. j. de elec. significasti. j. de cōdi. ap. c. vlti. z. q. per totū z in cle. de cōcessiō. prebē. cū ei q̄. Adit verbū preteriti tpiis nō facit minorari mandatū qn̄ adiungit oratiō negatiue requirit per istud factū nō fuisset primū pbatus. ff. sicer. pe. l. cum ad presens. Insti. de verbo. ob. h. cōditiones fm̄ ē notū z facit supra. e. cōstitut⁹. h̄ autē hec cōdictio si interdū condi cionaliter nō ponat. j. de elec. significasti. ff. de tuto. l. inui to. h. i. z aliquādo ponat causative quādoqz aliter iproprie tates sūt ille z ad ḡsequētiā nō trahēde Pro alio hec cla apponit i sauorem ecclē. q̄ si. p̄ alio scriptū est q̄. p̄sequatur z litiget an̄ lītē finitā nō cogitur scdm recipere apponit et in sa uore impetrātis vt si aliis impetravit qui nō p̄sequitur se cundus optineat z h̄ locū hoc si in cla nō addatur illud q̄ buiūmodi gratiā rē. sed solum dicit si. p̄ alio nō scripsim⁹ q̄ p̄iō nō p̄sequente valebunt scde fm̄ Inno. Sz cū For tius secūde valerē si nulla esset cla p̄iō nō p̄sequēte satis videf q̄ nullo casu in sauore impetrātis. hec cla apponatur quādo aut̄ primus dicat nō sequi. j. dicā in. 3. q. h. nō scri psimus. ergo si pro alio scripsimus quādis mādatū nō fū crit receptū tamē ob. excep. z sic p̄iō impetrās ius habet non primo assignās vel presentās de quo dic vt. j. e. ti. Qz

De Rescriptis

li.vi.p quā decre. et decre. si clericus de prebē. e.li. terminat quedā hic no. p Inno. et cōpo. si prio impetrās neglexit vt nō potuit vnde secūdus cū ipetrādo puenit. et quid si secūdus ipetrās ē assecut⁹ prebendā an primo impetrās possit habere secūdā. et quid si illa secūda ab alio posside⁹ huius modi denotat idēptitatē gratie quasi ad idē beneficiū pri- me. et iij. littere referant idēptitas hic sumit respectu eiusdem eccle. que grauat. licet beneficia sint diuersa facit. j. in si. q dic ut plene dicā. i.q. iij. vnde alibi similis gratia ap- pella⁹ quasi nō eadē. s.e. capl⁹ et ibi no. in. iij. glo. facit. j. e. ti. qui. c. penul. libro. vi. et ppter hoc dico idē si mandatur puderī in ecclēsia q̄ primū obtulerit se facultas. et vbi nō est numerus. nā vna tm vice opz facultatē offerri primo fz q̄po. q̄ hoc no. s.e. capitulū et idē osti. hic Prosequāt de p̄ senti et hoc ē planū. vel. i. et iā. p̄secut⁹ est ut p̄z et sic ponitur presens p̄ preterito sic. s. de cōst̄. nā cōcupiscētā et C. de ep̄is et cleri. l. nulli. Beneficiū q̄cunq; ex quo i eadē ecclē sia optinet ad mandatū eiusdē pape et si secūde lfe sup di- gnitate vel beneficio alterius cōditiōis fuerint impetrare per rationē que sequit̄ facit q̄ dixi. s. v. huiusmodi vnde di- cit Lōpo. q̄ si prim⁹ habuit p̄sionē in ecclēsia excludit se. cundus: qz completū fuit mādatū satisfaciēdo ei. p̄ quo scri- ptū erat supra codē ad audiētā. ss. qui satis. cogat. l.i. Nō teneris. inuit q̄ posset si vellet q̄ est verū alias si esset ordina- riū collator sed tūc nō intelligere⁹ recept⁹ auctoritate apo- stolica. j. e. cū aliquibus. li. vi. vnde cōtra tertū impetrar- tē etiā cū ecclēsia si p̄ alio nō posset excipi de istius recepti- one sed vbi nō esset alias ordinariū collator sed tantūmo- do litteraz executor exequi non posset in casu isti⁹ decree. Lū rō: vide q̄ no. d. et p. m. de como. C. uno in pri. Rece- ptione istud verbū facit p̄ op̄i. osti. de qua. j. dicā et verbū grauādi q̄ seq̄. s. Ecclē. idē si vna psōna alias fuisse⁹ gra- uata p̄ ipsū papā. j. e. abbate. Intētio de qua zstat ex appo- sitione clausule secundū quodā alij. cōtra de hoc in glo. iij. plene dicā in secūda questiōe Mādatoris eiusdē q̄ dedit primas et secundas. non respectu dignitatistm̄. j. c. pri. Ex decre. primo no. mandatū pape simplē adimplen- dū nisi aliud de eius intētione appareat de hoc dixi. s. ver- bū mandatū. Secūdo no. q̄ al verbī seu dictio decree. p̄ sentis tēporis trahit ad preteritū d̄ hoc dixi i. v. p̄sequatur Tertio no. q̄ ad intētione scribētis ē recurrēdū. glo. ad hoc allega. de prebē. cū cām et c. vlti. de peu. petitio vnde eadē rō et c. sup l̄ris in fi. tride q̄ no. j. de primi. quanto Quarto no. q̄ papa p̄ suas litteras nō intēdit alicui gra- ue p̄indiciū inferre. glo. alegat ad hoc de cōsue. cum olim de aucto. et vsl. pa. ex tuaz nona. q. iij. nūc vero. ss. nequid in loco publi. l. iij. s. si quis a prin. et s. s. merito. Quito no- ta q̄ papa nō intēdit grauare aliquā ecclēsiā in receptiōe duobū facit. j. duob⁹. c. primis et s. e. capl⁹ in fi. et j. e. c. p. li. vi. Mārio. opo. ad decre. post gl. q̄ fatua fuerit hec dubitatio cū in litteris secūdi eēt cla. h̄ p̄ alio nō scriptum⁹ qui huiusmodi gratiā p̄ sequat̄ que verba clare inuit̄ secūdū nō debere recipi ex quo prio p̄ alio scriptū erat dubita- uit ergo querēs vbi dubitandū nō erat cōtra id q̄ habetur supra codē cū ztingat in fi. j. de symo. et si quōes facit. ss. ex quibus causis ma. si q̄s ticio vers. marcellus notat iulianū quāz dubitabilem. q. posuit et si. j. q. cli vel vo. rursus in fi. So. potuit merito dubitare q̄ clā dicit p̄sequat̄ quasi ille nō p̄sequeret q̄ iā beneficiū obtinebat fz et p̄secutus sed hoc non obstat pp intentionē scribētis. q̄ ex quo grau- ait ecclēsia p̄ vno nō intēdit grauare p̄ alio lz prius sit. p̄se- cut⁹ q̄ p̄z saltē ex dicte. clausule appositiōe et sic p̄sis ad pre- teritū et trahit et dixi i. textu. potuit et ēe dubiū p̄ id q̄ dicā in. iij. obiectiōe et nō ē absurdū dicere q̄ cōsecutus p̄ben- dā gratiā p̄sequat̄ actualiter inde. s. vtilitatē cōsequendo Secō oppo. ad id qd̄ d̄f grauamē ecclēsie p̄dērādūm Lōtra q̄ mandatū pape q̄tūcunq; graue et durū ē adiplē- dū. xix. di. in memoria. So. illud intelligit de mādatū q̄ vidēt grauia corpori sed fauorabiliora aie vel dic q̄ istud fz locū q̄ de intentionē pape cōstaret q̄ vellet tale mādatū adimpleri: vel saltē cum de intentione contraria non cōsta- ret: tunc enī vel debet adimpleri vel saltē cum de intentionē contraria

Obandatum

contraria nō constaret: tunc enī vel debet adimpleri vel ratio reddiri: quare non adimpletur. s.e. si quando. Sed tūc non debet adimpleri cum de cōtraria intentione constat: vel iūr interpretatōe ecclesie: si p.alio. **T**ertio op. sicut valet secūdū mandatū speciale ab alio impetratū ad id ad qđ extendebarū primū generale. s.e.c.i.z.c. pastoralis. ij r̄iso. Fortius debet valere secūdū speciale: non ob. prīmo speciali qđ non extendit ad id ad qđ impetravit secundū. Itēcū ad diuersa non aduersa impetrat primū et secundū receptum vnum non debet posse aliud impedire: ad qđ. j. de offi.o. dilectus cum similibus. **S**o. cum in litteris ē clā si pro alio ut hic non curamus diuersitatez beneficioz vt dixi super versiclo huiusmodi: et super versiculo beneficiū: sed idēptatez ecclesie quā papa non intēdit grauare: de duobus etiam uno post alium impetratē vel idēptatem illius ordinarij collatoris quā papa non intēdit grauare plus si aliud non appetet. j.e. abbate. Que ratio sub est etiā vbi ad diuersa beneficia primū et secundū receptus impetrant. **Q**uarto op. de decr. j.e.ti. qui. z.c. si pro te li. vi. z.e.li. de p̄ben. eum cui. z.c. si clericus: z.c. quia sepe In quibus etiā secundus in eadē ecclesia cōsequitur: simo certis casib⁹ presertur primo. ad idē de concessio. p̄ben. auctoritate vel quantū ad secundū et tertīū iperantē. **S**o. in l̄fis hec clausula erat si pro alio que non erat in q̄trarijs non querebas de valore litteraz nec dubitabatur quin posterius impetrās deberet recipi: et p̄ hoc innuit l̄fas legitime et cum debitib⁹ clausulis impetratas: sed solum dubitabas quis alteri deberet p̄esferri. Item in decre. si cleric⁹ in prim. fuit extincta gratia: primi impetrantis: et sic cessat ratio grauaminis et dependentie: vnde eodē casu bene valuerint littere secūdī et sine clausula nō ob. et per id quod. j. dicam in prima questione. **Q**uinto op. posito qđ prima gratia expectantis facta per papā quouis modo est reuocata vel extincta secundus etiam sine clausula. s. non ob. impetravit in eadē ecclesia et ab eodē papa postea primus restitutus ad suā gratiā. Certū est qđ secūdias in prebenda postea vacante presertur primo: per decre. j.e. quāuis lib. vi. et tamē ille restitutus habebit aliā p̄bendā qđ probat veribus anteferri qđ est in eadē decre. quāuis: ergo sequitur qđ papa grauat eandem ecclesiā de duobus etiā sine clausula non ob. quod. p.alio. **S**o. fin op. **H**off. et sequaciū. hec non est ratio decre. nisi in litteris sit clausula si pro alio: sed istud non solueret rationem precedentie vel fin opinionez contraria: dic obiectio non est vera: quia restitutus non habebit secundā nisi in litteris restitutōis sit clausula nō ob. et tunc adde ibi quāuis. Responde quod ibi ad diuersis pontificib⁹ impetravit primus et secundus quare. z.c. j.c. p̄t. sed si ponis qđ ab eodē impetraverunt primus et secundus necesse est qđ in l̄fis restitutōis sit clausula si pro alio: qđ post sustineri si facta fuit restitutio p̄dente gratia secunda anteqđ ipse secundus esset consecutus prebendā: per ea qđ plene dicā. j.i.q.ij. vel dic qđ qđ restitutio sit ad primā gratiā in qua nō fuit necesse ponit clausulā qđ remoueret excepitionē grauaminis quia nullū grauamen p̄cesserat. Sic nec in restitutione: quia respectus ipsius prime gratie ipa restitutio non est omodo noua collatio ad hoc de cen. c.ij. de indeis assuluit. et qđ no. s. de cōsti. in glo. fi. **C**irca materia hui⁹. c. primo quero cū hic iniatur qđ primo non p̄ sequente debet recipi secund⁹: etiā in cui⁹ litteris erat clausula: si pro alio: qđ pprie dicat primus non p̄equi. Dicit Inno. qđ tunc dicit qđ litteris vñ iuri suo renūciavit exp̄sse ad qđ alleg. cōpo. de resti. spo. audita. Vel quando contra ipsum lata fuit sententia cui⁹ acquieuit facit qđ no. j. de concess. p̄ben. c.i. in glo. ij. in fi. Vel factus est miles: ad hoc. l. di. c.i. z.ij. xx. q.ij. eos. Vel vñorē duxit. j. de cle. 2iug. c.i. et qđ ibino. vel clericale relectit a lege cōpo. C. de mune. pa. l. professio lib. x. Vel aliud fecit contrariū clericati: et facit qđ no. de cle. non resi. c. vlti. Vel ipsam vacantē post presentationē litteraz non obtinuit. Abi enim primus noluit mox cepit ad secundū pertinere alleg. cōpo. ff. de suc. edic. l.i. s. qui semel. Hene facit decre. si clericatus de p̄ben.

De Rescriptis

lib. vii. Idē credo si in alia ecclesia obtinuit beneficium p eius ad eptionē exprimaret gratia sibi facta in prima fīm no tata p modernos. i. dc. cle. non resi. c. vlti. et quod habetur in clemē. e. ti. gracie. Itē non sic si a principio habuit pēsio nēlicz nō habuit pēbendā p qua scriptū erat ut dixi in te xtū super verbo beneficū forte que dicitur nō psequi qui cōsecutus fuit bñficiū: et postea cum tempore date secundi vnde nō ob. excep. contra secundū. et facit q̄ dicā. i. proxi ma qđne nisi aliud dicere: vbi in litteris est clausula si pro alio. et c. Dicit autē Inno. illuz non renunciare litteris qui distulit eis vti p annū nec ob. secundū eū. s. e. plerunq; q̄ loquitur de litteris impenetratis ad lit. Sed quid si colla to: se defendit contra primū ex quavis cā nunquid poterit se defendere contra secundū. ppter mandatū factum primo quē impugnat: dic ut no. d. et p. m. ppter modernos: s. e. caplin super glo. fi. ppter cui reuerentiā hec nō scribo. **C**ecūdo quero si impetrat q̄s in ecclesia vbi p alio scri ptū est sine clausula nō ob. q̄ p alio. et c. Et sine alia si nō p alio. et c. An valeant tales littere: videtur q̄ non p banc de cre. et j. c. pri. et s. e. ca. subest enī eadem rō sup grauamini et si nulla clausula apponat: ergo et c. i. de trāfla. c. ij. cū simi. **P**reterea hoc probat stilus curie qui est attendē dus. i. de crimi. sal. q̄ grāni secundū quē stilū apponitur illa clausula nō ob. et c. sed si dicas sine clausula litteras vale re ergo frustra: et. ti. si papa lib. vi. Sed cōtra facit etiam h̄ decre. quia h̄ erat clausula si p alio: ergo si nō suisset val lūssent secunde licz nō suisset clausula que nō obstante: ex dicta enim littera sumitur mādatoris intēcio de qua loqui tur finis. c. Itē ēt stilus facit p bac parte q̄: si dicas litteras nō valere etiā si est clausula si p alio: ergo supflue illa littera apponit in litteris q̄ ridef absurdū p id quod supra di xi. Glo. ridef dicere hic q̄ tales littere nō valent ex eo q̄ papa illā clausulā nō obstante in litteris cōsuevit apponere sicut illā nō obstante certo canonicoz numero. et c. s. e. con stitutus: als ergo frustra apponere ut dixi. **A**d 2traria videtur respōdere q̄ illa clausula si p alio que apponit in hac decre. subintelligit in litteris dato q̄ non inserat sicut illa si persona est idonea. i. de electionibz causaz. et illa si pre ces veritate nitāt. s. e. c. ij. Sed H̄of. hic et in summa hui ver. itē si dinersi: p̄cise tenet q̄ tales littere valent et sine clausula non ob. tunc enī nō vult papa secūdū recipi: q̄ si po nit clausulā si p alio. Idez Inno. hic egi. et bo. H̄ostii. aut hic dic et credo fuerit de mente cōpo. s. e. ca. q̄ aut pendet gratia primi q̄ nō dū est cōsecutū pēbendā: et tunc nō valent littere nisi in eis sit clausula nō ob. q̄ si papa nolit in ecclesia tot reseruationes pendere: bene facit de offi. lega. presen ti lib. vij. et q̄ sup eadē re prime et secūde littere impenetrant: et ideo secūde nō valent: ad hoc. s. e. pastoralis. ij. riso. i. de offi. delega. ex pte: et hoc casu est op̄i. glo. vera et concordant oēs moderni. aut primus fuit plene cōsecutus pēbendam: et tunc valēt littere secūde: etiā sine clausula nō obstante: et sic sit vera op̄i. H̄of. et sequaciū: hoc vez nisi in litteris secūdi esset clausula si p alio. et c. q̄ tunc etiā primo cōsecuto pēbendā non tenet secūdū recipere: et sic intelligit h̄ decre. Et Inno. in decre. caplin dicit hoc: nō male deinde ut di pī quantū ad primū mēbrū distinctōis H̄ostii. s. q̄n secūdū impetrat pendēte gratia primi. Et oēs concordat q̄ nō valēt nisi in litteris sit clausula nō obstante. Sed dubiū ridef in secūdo mēbro: q̄n primus est cōsecutus beneficū et in litteris secūdi nō est clausula non ob. fīm glo. que simpliciter loquīs viderēt secūde littere nō valere. Et dicit. d. et p. m. q̄ op̄i. glo. approbari ridef. i. e. c. pe. in fi. lib. vij. vbi id notat ponens etiā p̄dictā op̄i. H̄ostii. in glo. aū penul. et hic defendendo glo. dicit nūl absurdū si exprimant in litteris cōditiones affirmatiue vel negatiue q̄ subintelligunt: ut si dicat si est idoneus: v̄l si est ita: ut. s. e. cū adeo. et s. e. olim et p̄ hoc risum ad ea q̄ rideban̄ facere p̄ op̄i. H̄of. scilicet remouere ut obstat: et q̄ non obstat: ut si dicat nō obstante q̄ nō sit vel sit flauus: vel q̄ nō habeat crispos crines: vel nō ob. q̄ careat bñficio vel q̄ excessit trigesimū annū vel huius similia. Satis ēt derisibile ita viderēt de dicta clausula.